

Jubileumsutgave:

Abakus 40 år

readme er gratis og blir skrevet av og for studenter ved Data- og Kommunikasjonsteknologi ved NTNU.

19. årgang nr. 2, 2017

Redaksjonen

Redaktør
Stian Steinbakken

Økonomi
Mari Sofie Lerfaldet

Layoutansvarlig
Sigurd Berglann

Medvirkende
Marius Sørensen Dreyer
Karoline Velsvik Berge
Kristina Hovland Berg
Stein-Otto Svorstøl
Sandra Skarshaug
Ingvild Oxaas Wie
Mats Byrkjeland
Synnøve Halle
Eivind Kløvjan
Camilla Dalan
Signe Carlsen
Magnus Rand
Marie Svanes
Bjørn Iversen
Fredrik Gram
Mikal Bjerga
Ole Furseth

Kontakt

E-post
readme@abakus.no

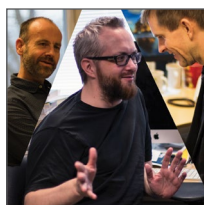
Adresse
readme, Abakus
Sem Sælands vei 7-9
7491 Trondheim

Nettutgave
readme.abakus.no

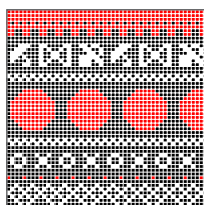
Krønikens ende
De siste 20 årene

10

Gamle abakuler
Var alt bedre før?

24

En gave til deg!
Abakus' egen ullgenser

30

Leder

Redaktør: Stian Steinbakken

Gratulerer med dagen, alle abakuler! **readme** er stolte av å presentere en feit jubileumsutgave, og siden Abakus fyller 40 år, har vi selvfølgelig utvidet lefsa til – ja, du gjetted riktig – 40 sider! Utgaven er proppet med jubileumsinnhold, inkludert Krøniken for perioden 1998–2017, strikkeoppskrift på abakusgenseren, intervjuer med gamle abakuler og noen ord fra Peter – lederen i Jubileumsstyret.

Vi gleder oss til jubileumsuken, selv om vi i skrivende stund egentlig ikke vet så mye om hva

jubileet kommer til å by på. Vi vet at det blir galla på lørdag, og at folk har jobbet seg i hjel med revyen som vi er sikre på at blir megagøy. Ettersom at vi vet så lite, får vi bare gjette: Vi ser frem til ølstafett på tirsdag, rollespillet om Krøniken på onsdag, og spesielt Vårblot på torsdag. Siden det er bursdag forventes det også massive kvanta med kake.

Vi i **readme** gleder oss i alle fall, og vi vil gi en stor, stor ros til både Jubileumsstyret som har gjort denne uken mulig, og ikke minst alle som har jobbet med revyen!

Tekst: Ingvild Wie
Layout: Marius Sørensen Dreyer

Innen 2025 er planen at NTNU skal være samlet. Hvordan skal dette gjøres?

Alltid noe nytt

Med fusjonen kommer nye ideer, og en av disse er at hele NTNU skal samles på én campus. Hvor skal så denne campusen være? Et av ønskene til NTNU som administrasjon er å samle alle studentene ved Gløshaugen, slik at campus kan bli: «samlede, urbant, et nettverk av knutepunkt, effektivt, bærekraftig og et levende laboratorium». For å samle 30 000 studenter på samme område er det nødvendig med utbygginger – gangene er allerede trange nok som de er. Noe NTNU ser på som positivt med flyttingen er at man får samlet alle de smarte hodene – da vil universitetets omdømme mest sannsynlig bli enda bedre.

For å utforske mulighetene, lanserte NTNU en arkitektkonkurranse for å designe en ny campus

om Gløshaugenområdet. Blant forslagene finner man mye forskjellig: Noen av ideene gikk ut på å bygge campus i Høyskoleparken og utvide NTNU nedover i den retningen; andre bestod i å bygge bortover Elgesetergate til Lerkendal, men noen kom med forslag om å bygge NTNU i retning av Midtbyen. Mulighetene er mange. Trondheim kommune hevder imidlertid at ideen om å bygge utover Høyskoleparken ikke er det lureste, ettersom de vil ta vare på grøntarealene. Det er bra, fordi dette både er et pent område og blir mye benyttet av studentene i de varmere årstidene.

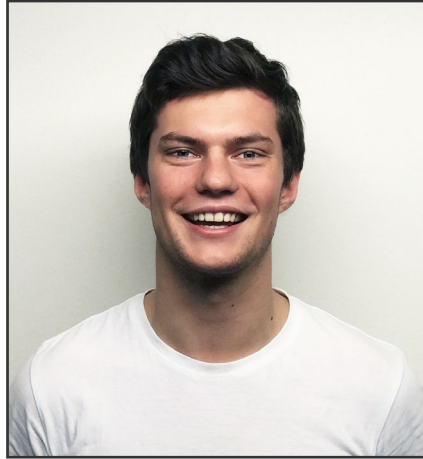
Store endringer i vente

Trondheim kommune er forkjempere for å ha NTNU utvidet mot Midtbyen, mens NTNU helst vil bygge mot Elgeseter, slik at St. Olavs også kommer nærmere campus. Det er mange som har sin mening om saken. Kommunen og NTNU

jobber hardt med å finne gode løsninger som skal lønne alle, og som vil komme alle til gode, slik at ingen blir misfornøyd. For noe som skremmer kommunen er at Nidelven skal bli et skille mellom NTNU og byen.

Vi som gløsingar har egentlig vært veldig heldige. Gløshaugen er meget sentralt, og studentene her tar mest sannsynlig buss sjeldnere enn de som studerer andre steder. Selv om det høres mye ut at alle studentene skal samles på ett område, kan det likevel være bra for oss. Kanskje det vil gjøre samarbeidet mellom linjeforeningene på NTNU sterkere, eller gjøre det lettere å ta fag på tvers av linjene. Mye skal skje i tiden fremover og nye NTNU skal stå ferdig innen 2025. Store deler av Trondheim by vil merke disse endringene, og det vil påvirke hverdagen til mange. Da får vi bare krysse fingrene for at det vil ha et positivt utfall, og gjøre NTNU enda bedre enn det er i dag.

Kjære Abakus

Peter Cook Bulukin, leder i Jubileumsstyret

Endelig er tiden inne for å feire Abakus sine 40 år som vår kjære linjeforening! Allerede for ett år siden startet planleggingen så smått, og etter hvert har det blitt mer og mer. Jeg har samtidig merket tydeligere at det er mange som gleder seg til å feire jubileet sammen med oss!

Hva skjer når man fyller 40 år? Når man fyller 40 år skal man innse hva man har gått glipp av, og hvilke muligheter man aldri får igjen. Febrilsk skal man kjøpe seg dyre ting, finne nye hobbyer og bli over gjennomsnittlig aktiv for å fortrenge at man er halvveis i det fantastiske eventyret man kaller livet. Er dette Abakus i dag? Nei! Abakus er ikke en skjør menneskekropp som foreldes. Musklene våre blir derimot kraftigere, og skjelettet som danner strukturen i Abakus gror seg sterkere og sterkere for hvert år. Nye ideer, båret frem av tiltredende abakuler, gjør at linjeforeningen utvikler seg ved hvert nye årskull. Den får til mer, inkluderer flere og kan gjøre enda mer for studentene den er til for. Abakus skal ikke bare bli 40 år. Vi hører det gang på gang: Vi har valgt fremtidens studie. Det er studiet som er kommet for å bli. Abakus er bare i startfasen. Hvem vet hvor vi vil være ved neste jubileum?

Å arrangere et jubileum krever selvfølgelig mye jobb. Vi i Jubileumsstyret begynte tidlig å sette oss mål for hvordan vi ville at jubileet skulle bli.

Underveis i prosessen har mål og planer endret seg – vi har opplevd vanskelige og utfordrende situasjoner og ting går av og til i dass. Likevel har det vært utrolig gøy, og det tapte erstattes med nye og bedre ideer.

Det kan være vanskelig å ha ansvaret for et jubileum. Det bringer med seg høye forventinger, og av og til kan man bli veldig nervøs for å ikke nå opp til disse. Dette er noe som lett kan okkupere hjernekapasitet og det kan være vanskelig å legge fra seg bekymringene. Abakus består av mange herlige studenter, og man vil alt annet enn å skuffe. Med hjelp fra en horde av abakuler, kommer vi heller ikke til å gjøre det! Etter hvert som tiden har gått, har det vært deilig å oppleve at ting faller på plass.

Planleggingen av jubileet er noe jeg har hatt stor glede av å være en del av. Det er utrolig gøy å jobbe for å få arrangementene til å bli noe litt utenom det vanlige. Den gjennomsnittlige abakule får kun oppleve ett Abakus-jubileum i løpet av sine år som student. Da gjelder det å lage et som virkelig setter spor!

Vi har fått til det vi ønsket. Jeg tror arrangementene under jubileumsuken har elementer man ikke har sett i Abakus før, og det kommer til å bli storslagent!

BEKK

SØNDAG
ÅPNINGSFEST

TIRSDAG
PUB TIL PUB
PI-DAGEN PÅ KONTORET

TORSDAG
REVY
KAKETORS DAG PÅ KONTORET
PREMIEREFEST
KORT PROGGEKONKURRANSE

LØRDAG
GALLA

MANDAG
KURS
SKATTEJAKT PÅ KONTORET
PROGGEKONKURRANSE

ONSDAG
BARNAS DAG
LAN

FREDAG
REVY
FROKOSTDAG PÅ KONTORET

Abapost

Innlegg fra leserne

Hver utgave premierer vi det beste leserinnlegget med en flaske vin. Send ditt innlegg til redaktor@abakus.no.

Kaffetrakting og praktisk inkompetanse

Innsender: Dr. Bombay, Tonic-ansvarlig ved Coop Prix Alta
Personlig er jeg ekstremt god med kaffe. Jeg kan koke, trakte og presse. Jeg kan til og med presse filtermalt kokekaffe uten å få nevneverdige mengder grut i koppen. Mamma hadde rett: Jeg er både unik og spesiell. Superenkel forskning viser nemlig at henholdsvis 28,31 % og 52,23 % av de som ferdes på Gløshaugens fineste kontor er enten for late, eller for praktisk inkompetente til å trakte kaffe. Tidligere har det vært prøvd uten filter, uten strøm og uten kanne. Det gikk som det måtte gå, men det var i det minste et forsøk på å gjøre noe. Det er bedre at du prøver enn at du gnikker den kaffefylte stumpe din i sofaen, mens du på en lite subtil måte prøver å få andre til å gjøre det for deg. Dobbelte så mye tid tar det også, idioter.

Den praktiske inkompetansen jeg sikter til har traversert så langt at det ble hengt opp en oppskrift på veggen. En algoritme, om du vil. Håpet var vel at dette skulle være måten å adressere teknologistudenter på, men ei heller det bar frukter. Om du ikke er i stand til å følge denne trepunkts-algoritmen vil du få det ganske tøft i årene som kommer. Tenk når du flytter for deg selv og blir nødt til å skifte en lyspære, fyre i ovnen, eller – gud forby – bruke en drill. Hva er moralen? Du kan ikke krysse havet bare ved å stå og stirre på vannet.

Make NTNU great again

Innsender: Patriotisk gløsing
Herregud kan ikke bare NTNU gi seg med alle disse utvidelsene?! Ikke bare tok styreledelsen fra oss gleden ved å si at vi går på NTNU da de skulle innlemme halve Norge inn i vårt universitet, men nå skal søren meg ALLE stappes inn på vår campus!! Jeg gidder faktisk ikke ha en gjeng med samfunnsforvirra Dragvollinger sutrende rundt på Gløshaugen. I hvert fall ikke de såkalte liksom-ingeniørene fra HIST! Hvem tror de at de er?! Hva blir det neste? At hvem som helst kan skaffe seg sivilingeniør-ringen?

Dører til besvær

Innsender: Sint student
Det er visstnok slik at man trenger IQ på 30 for å åpne en dør, men på NTNU er det jo tydeligvis ikke nok med 100 en gang. Hvorfor i alle dager skal det være så helvettes viktig at hver dør har hver sin åpnemekanisme? Skal man skanne kortet eller bare sveipe det over? Kode eller ikke kode? Må man trykke på en bryter for å åpne eller ikke? Åpner døra seg automatisk eller må man bruke makt? SLIPP MEG INN DIN IDIOTISKE DØR!!

itDAGENE + Statoil = sant

Innsender: Andreas Drivenes
At itDAGENE nå tar etter UKA og lanserer Statoil som hovedsamarbeidspartner er et levende bevis på at det moralske kompasset til sivilingeniører peker mot lukten av en svett gymsokk, og lyden av et middelmådig, metallisk «indie»-band.

Statoils mantra «Vi utfører miljøkriminalitet på en Snill Måte» er helt i tråd med andre statlige selskap som produserer hjertevarm ammunisjon og hyggelige missiler, selv om jeg må gi honnør for at de til slutt fikk dratt lemmet opp av tjæresanden.

Hvis alle hadde brukt litt mindre tid på å konkurrere om å vise minst nysgjerrighet («øøøø, jeg leste faktisk til ex.phil. i ett minutt»), og litt mer tid på å utvide horisonten lengre enn «fint vær for en joggetur», kunne vi kanskje gjort verden til et bedre sted. Ikke for å gå helt Eivind Trædal her, men vi koker kloden! Håper dere i det minste fikk godt betalt.

Genfors 2017

Innsender: Uavhengig observatør
t;dr: Diskuterte hytte i fire timer, kjøpte ikke. Satte pengene i passivt forvaltede indeksfond. Endret statutter, voterte litt. Ferdig 01:18.

Utgavens master

På harraytur etter Internett?

Tekst: Ørjan Bøe Thygesen (M.Sc. 2015), Rådgiver og rekrutteringsansvarlig hos Capra Consulting

Har du forsøkt å kjøpe Internett i Norge, og lurt på hvorfor det er så mye billigere i Sverige? Det gjorde jeg, så jeg skrev masteroppgave om det.

Når man skal kjøpe Internett i Norge, finner man fort ut at selv om båndbredden er god, om man skulle være så heldig å bo et sted hvor fiber eller kabel-TV er tilgjengelig, så er mulighetene for å velge mellom flere leverandører mildt sagt fraværende. I Sverige er det derimot mer å velge mellom, hastigheten er like god som i Norge og prisen er også ganske lav. Faktisk lavere enn i Norge sett over tid for én husstand. Svenskene altså, best pris på både alkohol, bacon og Internett. Hva er det de gjør rett?

Infrastruktur og tilbydere

Masteroppgaven tok utgangspunkt i artikkelen «Open Access Networks and Swedish market in 2013». Open Access Networks (OAN) er en markedsmodell for Internett-aksess hvor tjenestene over Internett tilgjengeliggjøres på en rettferdig og ikke-diskriminerende måte

til brukerne, ved å konseptuelt skille mellom Network Provider (NP) og Service Provider (SP). I praksis betyr dette at en leverandør (NP) leverer infrastrukturen for å etablere Internett-aksess, mens en eller flere andre leverandører (SP) leverer «bits and bytes». Dette er stort sett uten unntak slik Internett tilbys i Sverige.

I den andre enden finner vi den tradisjonelle måten å levere Internett på: Vertical Closed Networks (VCN). I VCN er det den samme leverandøren som opererer som NP og SP, eller at en leverandør er NP, mens kun én annen opererer som SP. Dette kjenner de fleste nordmenn seg igjen i. Ofte er en strømkraftleverandør NP, mens for eksempel GET eller Altibox er SP.

Enorme prisforskjeller

Disse to modellene gir ganske forskjellige utfall. I «Fiber-To-The-Home»-nettverk (FTTH) i Sverige har en tilfeldig valgt husstand i 2014 tilgang til gjennomsnittlig fem SP-er, mens i Norge er tallet kun én. I ett tilfelle hadde faktisk et utvalg

av svenske husstander tilgang til hele 14 SP-er. Dette gir utslag i prisen for Internett. En svensk husstand må i gjennomsnitt betale 74 % mer for å koble seg på et fibernettverk for første gang enn en norsk. For månedlig kostnad er derimot saken en annen. For hastigheter fra og med 60 Mbit/s er prisene 200 % høyere i Norge enn i Sverige. Over tid betyr dette at svenske husstander kommer langt bedre ut enn norske.

Det jeg endte opp med var for øvrig ikke det jeg egentlig skulle skrive om. Dette hadde veilederen min ingen problemer med, så lenge det var avklart på en god måte i masteroppgaven. I tillegg var jeg heldig og kom i kontakt med en ekstern veileder som hjalp stort til med utformingen og skarpe spørsmål. Selv om skrivningen, lesingen og sammensetningen av masteroppgaven var like kjedelig som antatt på forhånd, opplevde jeg arbeidet med den og tilbakemeldingene jeg fikk totalt sett som en positiv greie. I tillegg har man jo mildt sagt mye frihet når man skriver master. Det er ikke så verst.

Glasløken

Ikke løgn, bare alternative fakta

Dødssyk student ble nektet eksamen

Tekst: Mats Byrkjeland

SPEKTRUM – En student ved NTNU ble i høst nektet å ta eksamen i Afrikastudier, da hans sykdom ikke var blant de tillatte hjelpemidlene. Eksamensvakt Berthild Gråkall, som hadde ansvar for kontroll av hjelpemidler, sier: «The permitted aids were a simple calculator and writing utensils». Det presiseres at studentens AIDS-type var HIV-2 Gruppe B, som verken kan klassifiseres som kalkulator eller skrivesak.

Student har funnet kilden til evig energi

Tekst: Stian Steinbakken

GLØSHAUGEN – Student Kjakan Miljeu påstår at han skal ha funnet kilden til evig energi over nyåret, og at løsningen er enkel. «Jeg flyttet inn i en Sit-studentbolig nå i oktober, og tenkte ikke så veldig mye over det. Det var først etter å ha farmet Bitcoins over juleferien at jeg innså potensialet i situasjonen. Jeg brukte over 6000 kWh på noen uker, og betalte ikke en krone ekstra.» Det var her EMIL-studenten innså viktigheten av smutthullet han hadde snublet over. «Etter å ha høstet en beskjeden sum, forstod jeg at dette kan skaleres til hele Norge – ja, hele verden!»

Jan Ukritisk, professor i strømanalyse ved Institutt for elektronikk og telekommunikasjon, er mer enn begeistret for Miljeus funn. «Det studenten har funnet her er banebrytende. Dette er langt mer enn en enkel måte å tjene seg rik på. Vi bruker jo strøm til alt, og hva bruker vi for å lage strøm? Jo, olje. Dette er kilden til evig energi, det er jeg sikker på», sier Ukritisk bombastisk. Begge partene sier de er sikre på at ideen er det som skal erstatte oljen når den til slutt går tom. Miljeu jobber i dag med en startup under veiledning av Jan Ukritisk, med mål om å dekke 40 % av Norges energibehov ved utgangen av 2017.

Savnet student kommet til rette

Tekst: Ole Furseth

GLØSHAUGEN – Tidligere formann i Abakus, Ivar Grimstad, som ble meldt savnet under Abakus' 20-årsjubileum, er nå kommet til rette. Grimstad var på vei til P15 for å arkivere generalforsamlingsreferater, da han på mystisk vis ble borte. Han ble funnet av sjokkerte studenter i 5. etasje i P15, da heisen endelig åpnet seg. Grimstad, som hadde overlevd ved å spise referatpapirene, var tydelig preget av hendelsen, og beklaget at de verdifulle referatene nå var borte for alltid.

“Jeg brukte over 6000 kWh på noen uker, og betalte ikke en krone ekstra.

– Kjakan Miljeu, studentboligbeboer

Skuffende forskningsresultater fra CERN

Tekst: Kløvjan Shmløvjan

SVEITS – Den europeiske organisasjon for kjernefysisk forskning (CERN) planlegger administrative endringer etter flere år med skuffende forskningsresultater tilknyttet partikkelakseleratoren «Large Hadron Collider» (LHC). Etter oppdagelsen av Higgs-bosonet i 2012 har ikke LHC ført til ny publisert forskning, tross enorme utgifter. Kjell Roger Klein, professor i kjernefysikk ved Institutt for kunst- og medievitenskap, NTNU, har jobbet med CERN på LHC-prosjektet siden januar, 2015: «Jeg var opprinnelig veldig glad for muligheten til å delta på et så viktig prosjekt, men nå er det nok. Det er fullstendig galskap der borte! De bare knuser sammen hadroner i håp om at det på et eller annet magisk vis vil føre til kunnskap om universets opprinnelse. Det at de i det hele tatt fant bevis for Higgs-bosonet var ren og skjær tilfeldighet! Hva er det administrasjonen tenker på? I'm outtie 5000.»

Styreleder og hovedsponsor hos CERN, Mike Tyson, har nylig uttalt seg om de skuffende resultatene: «I don't get it. We thmath thingth together thuper fathth. Latht year, we tried

thmathing them together even faththter – we've tried everything! I'm tho confuthed.» Medsponsorer og styremedlemmer Dwayne «The Rock» Johnson og Terrence «Hulk Hogan» Bollea, som sammen med Tyson har vært hovedpådriverne for LHC-prosjektet i CERN, uttrykker også frustrasjon og fortvilelse, men har ingen konkrete forslag til endringer.

Færre dødsfall i EU etter «Brexit»

Tekst: Mats Byrkjeland

EUROPA – Ekspertene sier at når Storbritannia trekker seg ut av Den europeiske union mot slutten av mars i år, vil dette føre til en dramatisk nedgang i antall dødsfall i EU. I fjor ble det registrert 673 453 dødsfall i Storbritannia. I EU ble det registrert hele 5 099 624 dødsfall over samme tidsperiode. Ekspertenes analyser er dog svært lovende for fremtiden i unionen: Det forventes nemlig en nedgang på 673 453 dødsfall neste år. Det er fint å se at i hvert fall noe positivt kommer ut av Brexit.

«De» ytrer sin røst

Tekst: Magnus Rand

NORGE – Det finnes en liten folkegruppe som i mange år har servert oss den ferskeste info, det beste innen underholdning og det underligste innen underligheter, nemlig «De». «De sier det skal bli fint vær i morgen» og «De sier at eksamen blir vanskelig i år», er typiske eksempler på deres verk. Alt dette gjør de uten noen form for belønning, ikke engang et takk. Men nå har De gått lei, og De-gruppens formann, «Han», har nylig uttalt seg i en dialog hvor han snakket for De, og Han sier: «De sier det ikke er noe som heter en gratis lunsj og jeg, Han, meddeler at De sier de ikke lenger vil dele Des informasjon med dere fordi De ikke får respekten de ønsker». De sier så at han gikk tilbake til De for å spise lunsj.

Tekst: Mikal Bjerga
Layout: Camilla Dalan

Denne artikkelen er den beste du kommer til å lese på lenge. Den kommer til å åpne øynene dine til en helt ny verden. Den kommer til å forandre livet ditt. Eller kanskje ikke. Men tør du å gå glipp av den?

Med svindyre mobiler, 10 GB datapakker og hundrevis av sosiale medier er vi «connected» 24/7. Alle er venner med alle, og alle spammer bildebevis på hvor flott maten deres ser ut, hvor berikende opplevelser de har og generelt hvor forbanna lykkelige de er. Livet har aldri vært bedre. Eller? Noen vil påstå at vi har skapt et monster som spyr ut urealistiske forventninger til våre egne liv ved å fremstille oss som perfekte – en glansbildeversjon av virkeligheten. Andre vil argumentere for at det har tatt våre sosiale liv til nye høyder: at vi nå har en makeløs mulighet

til å holde kontakten med gamle venner og skape nye bekjentskap på tvers av geografiske begrensninger. Gudene vet hvem som har rett, men sannheten er at fenomenet er kommet for å bli. Rosenrødt er bildet i alle fall ikke, og den konstante sosiale sammenkoblingen ser ut til å ha visse bivirkninger på psyken vår. La oss snakke litt om «FOMO».

Den nye folkesykdommen

Event på Facebook: «Tidens fest!». Alle skal. Men sofaen ser så varm og myk ut. Skal ikke bare være hjemme? Kan finne noe dritt på Netflix og spise Cheez Doodles. Restituere litt. Lade opp til neste uke. Men tenk om det faktisk *blir* tidens fest? Tenk om alle har det utrolig gøy og jeg går glipp av det? Faen, jeg går. Om du noen gang har erfart denne tankerekken så lider du kanskje av FOMO,

eller «fear of missing out». Det kan forklares som en sosial angst eller en redsel for å oppleve anger som driver deg til å oppsøke informasjon om og delta i sosiale sammenkomster. Det er ikke akkurat en psykisk lidelse, men heller noe alle opplever i større eller mindre grad. For noen vil det forekomme en gang iblant, men for andre er det en daglig byrde, enten de er klar over det eller ikke. Kanskje personen du har myst litt på skal på den festen? Da hadde det vært dumt om dette var festen der du og hun/han/hen virkelig hadde funnet tonen, men så har du heller valgt å bli hjemme. Det blir ikke mer FOMO enn det.

FOMO + Facebook = Sant

Begrepet kan dateres tilbake til før sosiale medier tok av, men i dag knyttes FOMO ofte til våre digitale liv og det å være «online». Facebook,

Instagram, Snapchat, og alt imellom lar oss være i kontakt med venner og familie til alle døgnet tider. Dette, sammen med vår ustanselige tendens til å fremstille oss selv i best mulig lys om vi får muligheten, har en egen evne til å frembringe og kultivere FOMO. Med relativt liten innsats kan man holde seg oppdatert på hvem som gjør hva og hvilke «happenings» som lyser i horisonten. Et symptom på denne angsten kommer derfor i form av en konstant trang til å sjekke sosiale medier, og som en bivirkning av dette, å være på nett. «Fear of being offline» er også noe man kan lide av, og dette kan komme av en overordnet frykt for å gå glipp av noe. Det er nok mange som kjenner seg igjen i det å få en litt uggen følelse når mobiltelefonen har vært tom for strøm i et par timer. Man vet jo aldri hva som tikker inn når man ikke kan sjekke.

FOMO hele dagen

Redselen som er assosiert med FOMO handler ikke bare om å være redd for å gå glipp av noe. Opplevelsen i seg selv er viktig, men den sosiale inkluderingen som følger i etterkant har også betydning. Man vil naturligvis føle en større tilhørighet til andre dersom man har en historie sammen og kan delta i «hvem gjorde hva»-samtalen dagen etter et særs godt kalas. Mange vil også føle på FOMO-en i utveksling av såkalte roverhistorier. Dette trenger ikke være festrelatert, og de fleste historier i kategorien «da jeg var i/på folkehøgskole/militæret/utveksling/jorden-rundt-tur», som allerede frembringer ufrivillige, passivt aggressive ansiktsrykninger hos de fleste, kan føles FOMO-fremkallende.

Ironisk nok kan FOMO hindre deg i å nyte opplevelser som ellers ville vært givende. Ved å konstant sjekke mobilen og henge seg opp i hva andre gjør, kan den manglende oppmerksomheten på hva du selv gjør ødelegge en god opplevelse. Å prøve å holde en samtale gående eller være på fest med noen som sjekker telefonen annethvert sekund dreper stort sett all interesse for videre interaksjon med dette individet. Ikke bare mister man muligheten for å ha det hyggelig der og da, men sjansen for å bli invitert med på noe lignende daler eksponentielt. Det høres kanskje ikke så lett ut, men det beste er å legge fra seg mobilen, senke skuldrene og «carpe diem»-e litt. Dersom du mot all formodning skulle gå glipp av noe, så får du bare tenke i ditt stille sinn at du skal komme sterkere tilbake. Lykke til.

Krøniken

1998–2017

Gratulerer med jubileet, kjære abakule! Du har kanskje lenge gledet deg til feiringen, men for oss i **readme** har den faktisk pågått en stund. Vi har nemlig dokumentert foreningens historie i vår spalte Krøniken, og vi gaper nå over de siste 20 årene.

Tekst: Stein-Otto Svorstøl, Mats Byrkjeland, Marie Svanes og Stian Steinbakken
Layout: Sigurd Berglann

De første 20 årene var preget av at fagfeltet datateknologi var i kraftig utvikling, og fortsatt hang veldig sterkt sammen med elektronikk. I 80- og 90-årene ble man på mange måter frigjort. Begynnelsen av 90-tallet – som vi skrev om i forrige utgave – var preget av medgang, og foreningen vokste. Dette holdt seg frem til starten av 2000-tallet. Perioden er derfor fylt med flere opprettelser av komiteer og nye grupperinger, men også noe motgang.

Ny organisering av Hovedstyret

Flere komiteer har blitt opprettet de siste 20 årene. I løpet av høsten 1998 ble Abakus utvidet med to nye komiteer: Arrangementskomiteen og Fagkomiteen. Akkurat som med Bedkom var hensikten å avlaste Hovedstyret. Man kan kanskje skjønne hva disse to komiteene skulle ha som oppgave ut fra navnene: Arrangementskomiteen hadde som mål å tilby et bredt spekter av arrangement, både tradisjonsrike festligheter som immatrikuleringsball, Åretur, fadderperioden, og innovative arrangementer som Abakino og AbaSjakk Grand Prix. Fagkom ble den

faglige komiteen i Abakus og fikk som hovedoppgave å tilby et stort utvalg av lærerike aktiviteter, noe som innebar både faglige og ikke-faglige kurs. Blant de faglige arrangementene finner vi for eksempel eksamenskurs og JavaZone Academy, mens kurs i matlagning og swing går under den ikke-faglige biten. Samtidig som Arrkom og Fagkom fikk drive med sitt, ble Hovedstyret reorganisert, slik at det ble bestående av en leder, nestleder/kasserer og samtlige komitéledere.

Gløshaugens beste magasin

Det ryktes at ideen om en egen avis for Abakus først ble født i løpet av en fuktig kveld på LaBamba. Under et hovedstyremøte i 1998 var «Abakus-avis» blant punktene som ble nevnt. Dette ble senere videreført av styremedlem Marie Holmes under generalforsamlingen samme år. **readme** ble opprettet tidlig året etter, og i april 1999 dukket første utgave opp. **readme** ble innlemmet som en egen komité i Abakus under ekstraordinær generalforsamling 28.03.1999 med 40 stemmer for, ingen mot og én

blank. Redaktøren ble godkjent som medlem i hovedstyret ved akklamasjon.

Omkring 2000/2001 fikk **readme**-redaksjonen ansvar for Magasin for Uformaterte (MFUF), i tillegg til **readme**. MFUF endret navn i 2016, og heter i dag Uformatert (UFO). PR tok over ansvaret for UFO ved deres opprettelse i 2010, men **readme** er aktivt med i utviklingen av magasinet, og bistår ennå med sin kompetanse.

Blekka **readme** har utviklet seg år for år, fra starten i svart-hvitt A4-format, til å få fargeomslag i 2007, til revolusjonerende redesign i 2014 med offsettrykk på skikkelig papir i et litt lavere og stiligere format enn A4. I 2014 byttet de trykkeri, fra NTNU Trykk til Trykkpartner. Og nå kaller vi **readme magasin**, ikke *avis*. Det som *ikke* har endret seg, er at **readme** fra starten av og gjennom sine 18 år har levert alt fra faglige til hjelpsprø artikler som denne, samt kommet med saftige avsløringer, frekke midtsider og fylldige deknninger av studentarrangementer.

readme, utgave 3, 2001

Studenter foran datamaskin, ukjent år

Magasin Grand Prix

I 2014 tok Thor Håkon Bredesen i Online initiativet til å starte opp en prisutdeling for linjeforeningsavisene og -magasinene ved NTNU, ved navn «Gullblekka». Denne utdelingen har blitt arrangert hvert år siden. Under Gullblekka blir det kåret vinnere i ulike kategorier, som «årets morsomste artikkel», «årets saklige artikkel», og selvfølgelig folkeprisen «Gullblokka». Gullblokka blir kåret på ekte Melodi Grand Prix-vis, ved at linjeforeningene stemmer på andre aviser de liker. **readme** vant denne folkeprisen de to første årene Gullblekka ble arrangert.

Fra IT-ansvarlig til IT-gruppe

Før årtusenskiftet var det kun en IT-ansvarlig i hovedstyret som hadde ansvar for websidene. Dette var ugunstig, så i 2000 ble det dannet en egen IT-gruppe. Navnet til den nye gruppen stod mellom «Drift» eller «Webkom», og sistnevnte ble vedtatt. Webkom var tidligere bare en gruppe som blant annet jobbet med Abakus' nettside, inntil Hovedstyret erklærte

dem som en egen komité høsten 2000. Tanken var å kalle komiteen Abakus-drift, men dette gikk de tidlig bort fra. Hovedoppgaven til Webkom ble dermed å utvikle og vedlikeholde de tekniske løsningene til linjeforeningen: i hovedsak *abakus.no* og *wiki.abakus.no*. Av førstnevnte finnes det flere versjoner. Den aller første hadde prosjektnavnet «NAUT», som stod for «Nye Abakus Utviklings Team». Deretter kom det systemet vi nå finner på *abakus.no*, nemlig «NERD». Det er et rekursivt akronym og står for «NERD Er Radikalt Design».

Webkom har ansvar for andre ting også. I et Hovedstyre-referat fra august 2010 står det «Huske på å ta backup!»; kanskje medlemmene i Webkom burde lest dette referatet nøyere før de høsten 2014 mistet deres eneste Windows-server, som blant annet huset regnskapene til foreningen.

Nå er Webkom i vinden med *jubileum.abakus.no*, og de jobber igjen med å lage et nytt

abakus.no. Navnet denne gangen er «LEGO», som står for «LEGO Er Ganske Oppdelt». **readme** venter i spenning, for det ryktes at det blant annet inkluderer en artikkelfunksjon.

En ny studielinje under Abakus

Høsten 1999 ble studiet i Kommunikasjonsteknologi, populært kalt komtek, opprettet. Dette la Hovedstyret kjøpt merke til, og spesielt det faktum at førsteklasingene hadde de samme fagene som Datateknikk-studentene. Abakus ville ha disse nykommerne, men Omega, linjeforening for kybernetikk og elsys, «kuppet» dem lynkjapt. I begynnelsen av 2002 var det krefter rundt studentportalen Mimir – som kan beskrives som en tidlig versjon av *abakus.no* for komtek-studenter – som ønsket å bryte med Omega for å danne en egen linjeforening. Ettersom komtek og data var såpass like, ble alle parter enige om at komtek-studentene skulle tilhøre Abakus. Dette ble formelt vedtatt og tatt inn i statuttene på en ekstraordinær generalforsamling våren 2002.

Listingløp, 1985

Linjeforening i motbakke

2001 er for mange i den litt eldre generasjonen kanskje kjent som året da IT-bobla sprakk. På tross av nedtur i IT-verdenen var dette et år hvor Abakus hadde det veldig greit økonomisk, og det ble til og med fremforhandlet en ny lukrativ sponsoravtale med Accenture. I 2003 ble det skrevet en fagrapport i forbindelse med emnet SIS1086 Studenter i ledelse – som kan minne om Teknologiledelse – som handlet om hvordan foreningen skulle drives nå som IT-bransjen var i en lavkonjunktur. De beskriver hvordan denne lavkonjunktoren påvirket foreningen, både økonomisk, med tanke på motivasjon, rekruttering og foreningens videre utvikling. For eksempel var det 33 bedriftspresentasjoner i 2000 mot bare 10 i 2002 – de hadde heldigvis fortsatt avtalen med Accenture. Redusert arrangementstilbud gav mindre synlighet, som førte til mindre interesse og vanskeligere rekruttering som ga færre aktive komitémedlemmer som igjen ga mindre synlighet. Dette gikk blant annet ut over **readme**, hvor det til slutt gikk så langt at de fryktet nedleggelse. Heldigvis ble problemet løst og de fikk fire nye medlemmer.

Endring av opptaksprøver

Abakus' opptaksprøve – listingløpet – er noe de fleste abakuler har et forhold til, enten de liker det eller ei. Det har ikke alltid vært slik: Da Abakus hadde fellesopptak med Omega linjeforening ble nye studenter tatt imot med en uformell pizzakveld uten egne opptaksprøver. Man kan vel anta at det var søsterforeningen sine opptaksprøver som etter en stund smittet over på Abakus. Mange synes etter årenes løp at hele opplegget hadde blitt litt vel drøyt. I 2005 – rundt tidene instituttet febrilsk forsøkte å skaffe seg flere jenter – presterte **readme** å ha en utgave (nummer 4, 2005) med bilde fra listingløpet og teksten «Suck me beautiful» på forsiden. Ikke rart insittuttet kuttet pengestøtten til **readme**. På generalforsamlingen i 2008 ble det stemt over ny rammeplan rundt opptaksprøver, etter sterkt press fra instituttet. Det ble da kommet fram til at Arrkom skulle snekre sammen en ny plan basert på det generalforsamlingen og helgesamlingen kom fram til. I 2010 ble det endelig vedtatt at opptaksprøven ikke lenger skulle være obligatorisk for å bli et medlem av Abakus.

Det stoppet likevel ikke Abakus fra å arrangere opptaksprøvene: De oppfordrer fremdeles folk sterkt til å delta, men nå er det frivillig.

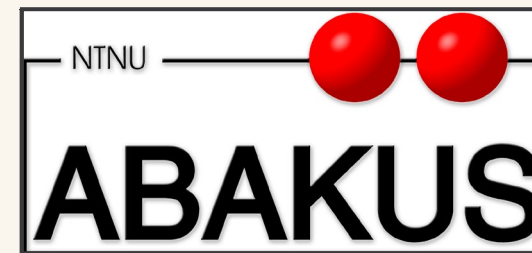
«No committee for old men»

Omtrent samtlige komiteer har en ordning hvor man etter to år går ut av komiteen, og kun er «pensjonist». For at disse skulle kunne yte enda mer for foreningen, foreslo Hovedstyret i 2007 å opprette Abakus Alumnikomité. Denne skulle være «primus motor» for Abakus Alumni, et prosjekt med det som hensikt å holde kontakten med alumni – uteksaminerte studenter. Den skulle kun ha én-to fra hver komité, ikke ha noen leder og gi råd til resten av organisasjonen. Forslaget ble godkjent med 63 stemmer for, ingen mot, men 2 avholdende, under forutsetningen at det skulle være et prøveprosjekt i ett år først, for å se an interessen.

Det viste seg at det var interesse for en slik komité, og på generalforsamlingen 9. april 2008 ble backup opprettet. Under denne generalforsamlingen blir det nevnt at de blant

Kake til Abakus' 25-årsjubileum

Abakus' gamle logo

annet har driftet kontoret, utviklet Bedcard 2.0 – et system for å sjekke påmelding ved inngang til bedriftspresentasjon – og å sette opp Confluence, altså wikisystemet vi fortsatt bruker i dag. Det skrives også at de har jobbet med en «Krøniken, historien om Abakus» hvor målet deres var å utgi den på papir, for den er visstnok allerede tilgjengelig på nett. Antagelig var det «Historien om Abakus»-området på Confluence som da hadde sett sin spede begynnelse. Det tok altså åtte år før vi fikk noe på trykk.

Referatet fra generalforsamlingen 2008 sier at backup skal fullføre prosjekter og sette i gang nye, og det har de gjort. De satt blant annet sammen Ababand gjennom konkurransen Abaidol, og de hadde ansvaret for 32-årsjubileet (2⁵). I disse dager rydder de blant annet på lageret og arrangerer Helgesamling og Kickstart for nye komitémedlemmer.

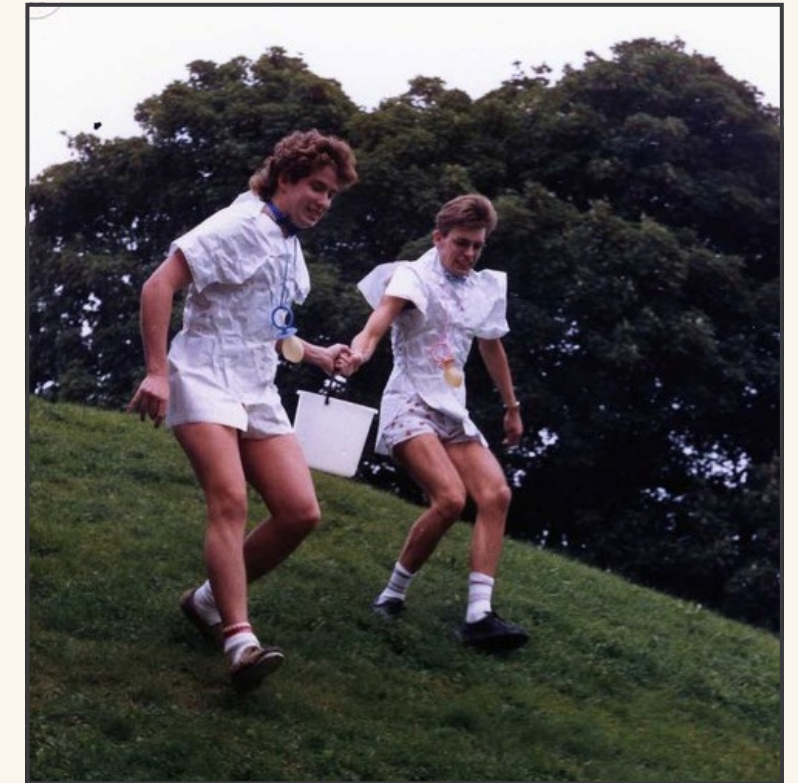
Kommunikasjonsbyrået

Propagandakomiteen – eller PR-komiteen på folkemunne – ble opprettet i 2010. Det oppstod

nemlig et behov for å reklamere for hva Abakus driver med og jobber for, da særlig for å rekruttere nye data- og kontekststudenter. PR skulle ha ansvaret for spørreundersøkelser, ukemail, grafisk profil, plakater og TV, hva nå enn det betydde. Siden det var av interesse å ha personer med erfaring i den nyopprettede komiteen, var det ønskelig at både tidligere engasjerte komitémedlemmer, i tillegg til andre som måtte ønske, kunne delta på det første opptaket til PR i 2011. Halvparten av medlemmene som ble tatt opp skulle ha erfaring fra et annet komitéverv. Det ble også foreslått at den nye komiteen skulle bli en undergruppe av **readme**.

Fra to til én kule

Under generalforsamlingen i 2007 ble endring av logoen til Abakus tatt opp til vurdering, men det ble vedtatt at vi skulle beholde den gamle. Det var først under generalforsamlingen i 2012 at daværende PR-Leder Rolf Erik Lekang og PR-medlem Herman Schistad tok opp saken igjen. Her presenterte de den nye logoen med én kule. Tidligere hadde vi hatt én offisiell logo, i tillegg til

Listingløp, ukjent år

en egen profillogo. Et av hovedargumentene for å endre logoen var å få en offisiell logo som skulle brukes til alt. Forslaget gikk gjennom ved simpelt flertall, og vi fikk den kjære enslige kula som vi kjenner så godt idag.

Langtekkelig midtlivskrise

Hytte har vært et gjennomgående tema i foreningens historie. Allerede på generalforsamlingen i 2005 ble det tatt opp under eventuelt-punktet at «Abakus har mye penger på bok, bør man kanskje kjøpe en hytte eller båt?». Båt ble det dessverre ikke, men ideen om å investere i en hytte har ikke forlatt hodene til abakuler siden den gang. I 2011 vedtok Hovedstyret at de skulle se nærmere på muligheten for å kjøpe en egen Abakus-hytte. Da ble det sett på alternativer i både Oppdal, Åre og i nærheten av Trondheim. Det ble til og med opprettet en egen gruppe som skulle se på forskjellige hytter, se om å ta opp lån var nødvendig, samt sette seg inn i andre aspekter ved investering i hytte. Dessverre fant gruppen ut at vi måtte ta opp lån for å få råd til den, og saken

Ludøl på LaBamba, 2011

ble igjen lagt på is. Temaet ble nok en gang tatt opp på årets generalforsamling, og etter fire timer med diskusjon ble forslaget *igjen* avvist. I stedet ble det bestemt at fondet skal sette pengene sine i passive fond.

Ludøl og ølstafett

Linjeforeningene i Trondheim er kjent for å være tradisjonsrike og fulle av uventede påfunn, og linjekjellerne er intet unntak. Et av disse originale sprellene som siden 1988 har vært en årlig tradisjon, er Ludøl O'Store. Det var nemlig LaBamba sammen med Omega-kjelleren som startet denne edle kjellersporten. Nå lurer du kanskje på hva Ludøl er. Det er enkelt og greit en kombinasjon av det tradisjonelle spillet Ludo og en generøs mengde øl. Ludoen er selvfølgelig modifisert til formålet: å bli så full som mulig. Dette innebærer blant annet regler som at man diskvalifiseres dersom man for tredje gang ser seg nødt til å offentliggjøre sin middag og at dommeren etter eget skjønn kan avvike fra alle de nedskrevne Ludøltregele. I tillegg til Ludøl arrangerte LaBamba og Omega Ølstafetten. Dette

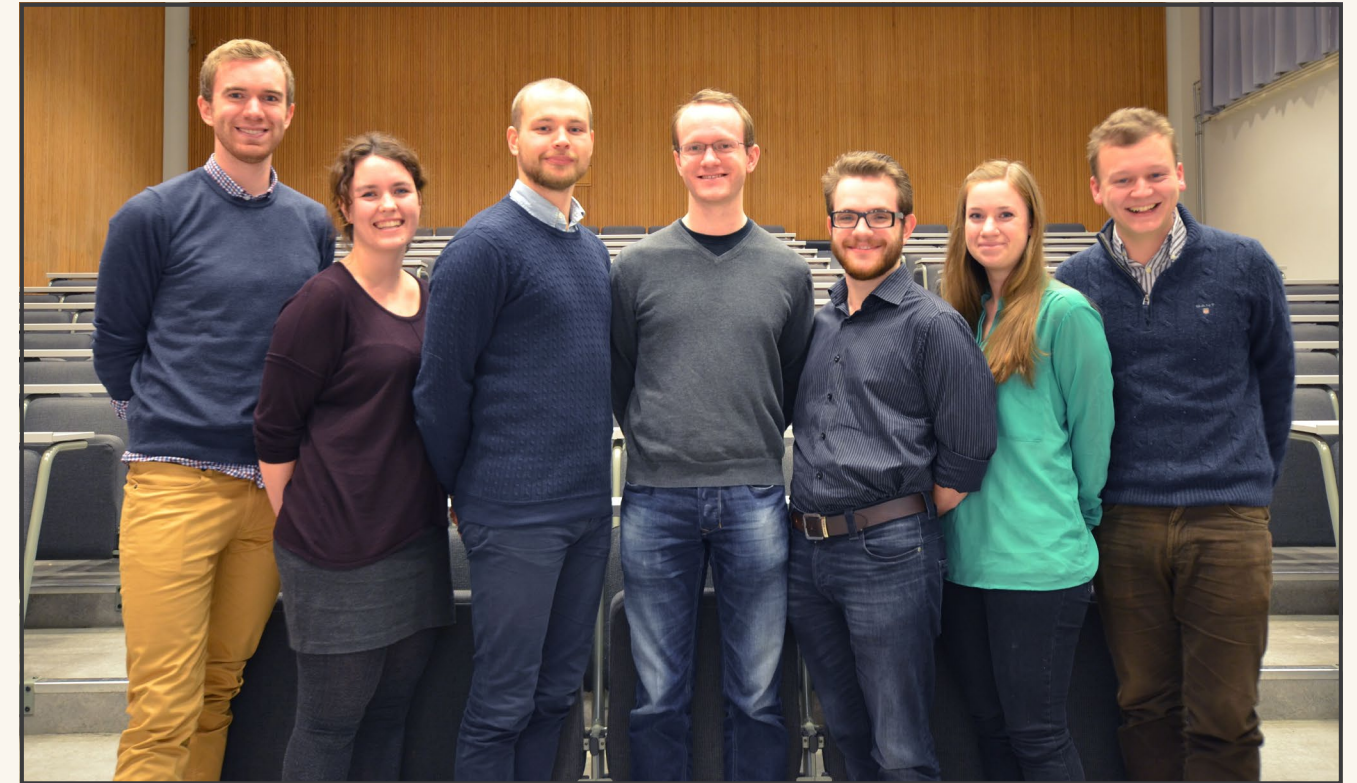
kan sammenlignes med bar til bar, men med kjellerne på Moholt som «barer» og et litt større fokus på stafett. Ølstafetten ble det dessverre slutt på i 2012, men **readme** oppfordrer LaBamba til å gjeninnføre denne tradisjonen, nå som det kanskje atter blir festlige aktiviteter på Moholt – denne gang i gamle Moholt barnehage.

Den evige pengegaloppen

På ekstraordinær generalforsamling 11. mars 2013 ble Abakus' fond opprettet. Bakgrunnen for dette var at det sittende Hovedstyret fant det problematisk at de i utgangspunktet kunne disponere linjeforeningens penger fritt. På det tidspunktet var det nemlig Hovedstyret som styrte alt, noe som betød at de i prinsippet kunne søke om én million kroner, godkjenne søknaden og bruke det på pizza til seg selv. For å promotere generalforsamlingen hvor fondet skulle opprettes, ble det laget flere videoer hvor daværende leder av Fagkom, Aleks Gisvold, og redaktør for **readme**, Odd Magnus Trondrud, var spesielt fremtredende. De harselerte da med – blant annet – kjøp av pizza.

Så hvordan fungerer Fondstyret nå? De får overført Abakus' overskudd, og behandler så søknader på 10 000 kroner eller mer. Selve styret har hittil bestått av et tidligere medlem av Hovedstyret, en tidligere økonomiansvarlig i Hovedstyret, to Abakus-medlemmer, og to æresmedlemmer av Abakus. Akkurat den siste ble endret under generalforsamlingen i 2016, slik at det nå er et medlem av Ordenen, og et æresmedlem. Det første medlemmet av Ordenen har alt blitt innvalgt når du leser dette, for det ble gjort på årets generalforsamling.

Fondets penger har hittil stått på en høyrentekonto, men det siste året har Fondstyret vurdert ulike muligheter knyttet til plassering av pengene, deriblant indeksfond og eiendom. De ulike mulighetene ble lagt frem på en diskusjonskveld 6. februar i år, og Abakus stemte over ulike muligheter under årets generalforsamling. Hva som ble bestemt må du konsultere referatet derfra om.

Stiftelsesmøtet for Den Gyldne Kulerammes Orden, 2013 (f.v.) Håkon Erichsen, Marte Berg Innset, Ørjan Bøe Thygesen, Åsmund Eldhuset, Odd Trondrud, Kjersti Vaktal og Fredrik Carlsen

Ære og berømmelse

«Ordo Abaci Aurei» (latin for Den Gyldne Kulerammes Orden, også kalt «Ordenen» eller «Abakus' Orden») ble først annonsert som noe man jobbet med under generalforsamlingen i 2013. Det hele startet som et prosjekt i backup. De konsulterte med æresmedlemmer, og fire av dem ble med på gjennomføringen: Håkon Erichsen, Marte Berg Innset, Åsmund Eldhuset og Fredrik Carlsen. Dermed ble Ordenen stiftet 21. november 2013, av og for ivrige abakuler som i løpet av sin studietid hadde bidratt betraktelig til foreningen. Bakgrunnen var sammensatt: Først og fremst hang æresmedlemstittelen veldig høyt, og initiativtakere mente det var flere som fortjente en utmerkelse for sin innsats. Det var også et behov for et samlingspunkt for utgåtte studenter, fordi ordningen med æresmedlemmer ikke var noe mer enn at man fikk en medalje, og ble invitert til alle fremtidige immatrikuleringsball. Spesielt Studentersamfundet hadde en utrolig flott måte å hedre sine viktigste bidragsytere på, gjennom Det Sorte Faars Ridderskab. Det samme gjaldt H.M. Aarhønsens Høyheter. Fra disse ordenene hentet initiativtakere mye inspirasjon.

Den første Ordenspromosjonen ble arrangert 23. oktober 2013, bare to dager etter at Ordenen ble stiftet. Hovedstyret, backup og æresmedlemmer var invitert. For de som ikke har deltatt på en slik promosjon, innebærer utnevnelsen at man hedrer de nytnevnte ridderne, og de som eventuelt skulle bli forfremmet innad i Ordenen. Hederen innebærer å få en berettelse om hva man har utrettet, sin Ordenstittel og sin Ordensmedalje. Æresmedlemmene ble utnevnt til kommandører, den nest høyeste utnevnelsen man kan få. Dette var for å bevare integriteten til de tidligere æresmedlemutnevnelserne.

Hensikten med denne aller første, lukkede promosjonen, var å prøve ut konseptet, og få noen med. Ordenen var nemlig utarbeidet slik at det skulle være de utnevnte – altså dens medlemmer – som styrte den. *Ordenskapitelet (sic)* er Ordenens generalforsamling, og blir gjerne avholdt på samme dag som Ordenspromosjonen, før vorset begynner. Her velger de sitt *Kantzelli* og sin Stormester. De valgte har stillingene i fem år, altså foregår valgene i jubileumsår. Hans Gyldenhet Kantzeleren er

Kantzelliets leder, og Hans Gyldenhet Stormesteren er Ordenens Herre – på en måte statsoverhodet. På generalforsamlingen i 2014 ble det annonsert for Abakus at ordenen var blitt etablert, og to uker senere ble den Første Ordinære Ordenspromosjon arrangert. Den gang var det Arrkom som stod for selve arrangementet, mens Kantzelliet stod for promosjonen. Årets promosjon foregår under jubileumsgallaen, altså er det Jubileumsstyret som arrangerer, mens Kantzelliet står for promosjonen.

Utnevnelserne til Ordenen har blitt – og blir – bestemt av det til enhver tid sittende Hovedstyret. De aller første utnevnelserne var æresmedlemmer, og disse hadde Hovedstyret utnevnt tidligere. Senere har de gitt Kantzelliet innstilling på hvem som skal utnevnes. De som innstilles kalles «novicer». Kantzelliet tar disse med videre til Ordenskapitel. Ordenskapitelet er altså de som *de jure* utnevner dem, men det er *de facto* Hovedstyret som gjør det. Årsaken er at Ordenen er helt uavhengig av Abakus, og er heller ikke nevnt i statuttene våre – det er faktisk en egen organisasjon.

Julekonsert med AdLib, 2014

Fest ved LaBamba, 2011

Det koseligste kontoret

I 2013 ble Kontorgruppen opprettet av Hovedstyret i forbindelse med flyttingen av kontoret fra over Drivhuset på IT-vest, til 4. etasje i P15. Etter flyttingen hadde kontoret fått en større rolle i den alminnelige abakules hverdag. Det ble derfor startet en prosess med å se på mulighetene for å opprette en komité som skulle få ansvaret for det nye kontoret. På det gamle kontoret var det backup som hadde ansvaret for rydding og minibar, men nå skulle man utvide ansvarsområdene. Kontorgruppen ble derfor opprettet, og var originalt ansvarlige for alt av utstyr og diverse som befant seg på det nye kontoret. I tillegg stod de for å flytte innholdet fra lageret som da var «treningsrommet» ved Cybele, til det vi har i dag, som er K15 i kjelleren på IT-vest.

Det at de hadde både flytting, minibar og innflytting som ansvarsområder, gjorde at de i praksis fungerte som komiteene. De hadde ukentlige møter og selvstendig drift.

På generalforsamlingen i 2015 ble det vedtatt at Kontor- og Sosialkomiteen (Koskom) skulle bli opprettet, og de overtok dermed ansvaret til Kontorgruppen. I dag er de også ansvarlige for flere lavterskelarrangementer på kontoret, som TV-mandag og felles Melodi Grand Prix-aften.

AdLib

Koret AdLib ble opprettet og innlemmet i Abakus under generalforsamlingen i 2005, for å kunne være en offisiell del av Abakus, og slik at de kunne få økonomisk støtte. Dessverre døde koret ut med tiden, og det er vanskelig å finne noe særlig med kilder rundt bakgrunnen for dette, men det som er mulig å finne ut er bakgrunnen for navnet: Det kommer av det latinske uttrykket «ad lib» som betyr «i frihet». Referatet fra generalforsamlingen nevner også at det kommer av en kanadisk lydproducent ved navn «Ad Lib Inc.», som ble grunnlagt i 1987. Dette selskapet gikk dessverre konkurs i 1992, men koret AdLib holdt på i noen år etter det.

I 2011 kan man finne spor av at noen forsøkte å dra det i gang igjen. Christoffer Tønnessen tok initiativ, men det var lite respons å få fra daværende Hovedstyre. I 2012 tok backup kontakt med vedkommende, men engasjementet var dødt. Mot all formodning klarte man likevel å samle en gjeng som var gira på å synge. Etter at Emil Taylor Bye, som først opprettet korets Facebook-gruppe, ble fanget i Trondheims Studentersangforening på Studentersamfundet, tok Kjersti Vaktal og Monika Kosmo over. For å skaffe en dirigent tok de kontakt med mange av de allerede eksisterende studentkorene. De fant tre interesserte som de intervjuet, og endte til slutt opp med Hanna Holm, som fremdeles er korets dirigent den dag i dag. På immatrikuleringsballen i 2013 hadde koret sin første opptreden, med «How Deep is Your Love» og «500 Miles», til stående applaus – til tross for noen småsure toner.

I 2015 slet Onlines kor C# med både medlemstallene og rekrutteringen. AdLib hadde

heller ikke flust med medlemmer, og av disse grunnene gikk de ansvarlige for de respektive korene sammen om koraktivitetene. I praksis betød det at C# ble med på øvingene til AdLib fra og med våren 2015, og de gjorde felles opptredener. Etter hvert ble korene mer og mer sammensveisede, med felles Facebook-gruppe og felles sosialarrangementer. Høsten 2016 ble det avgjort at korene skulle slås sammen under det felles navnet C#, og i disse dager avklarer backup med C# hvordan samarbeidet dem imellom skal fungere. De jobber dessuten med hvordan samarbeidet med Online skal fungere når det gjelder koret. Forhåpentligvis vil dette sikre at koret aldri vil forsvinne igjen.

Kjeller til besvær

I januar 2016 ble alle kjellerne på Moholt stengt på grunn av noen uforsiktede Omega-medlemmer som utløste brannalarmen. Sit snakket allerede i 2004 om at de ønsket å fjerne alle kjellerne fra Moholt, på grunn av bråk og støy. De så derfor på dette som en utmerket

mulighet til å utrede lokalenes brannsikkerhet og brukstillatelse en gang for alle. Dette førte til furore blant studentene, hvor noen av kjellersjefene blant annet organiserte seg i Reddkjellerne. I tillegg møtte over hundre studenter opp på Velferdstingets kjellermøte i håp om at kjellerne allerede kunne åpnes til den kommende fadderperioden. Tingenes tilstand var nok mer komplisert enn mange hadde forestilt seg, og det virket som Sit prøvde å gå fullstendig bort fra tanken om å reetablere seg på Moholt – de ønsket faktisk ikke etablering noen steder. I mellomtiden har LaBamba holdt fester i andre egnede lokaler, men det er aldri helt det samme.

I september i fjor ble det snakket om at en mulig løsning var et hus i Nardovegen 14, men dette forslaget falt kort tid etter. En måned senere ble det sendt søknad fra Sit til Trondheim kommune om bruksendring på gamle Moholt barnehage. Sit la frem flere forslag, og det begynte å se ut til at det faktisk var mulig at linjekjellerne

på Moholt kunne reddes likevel. I slutten av desember i fjor ble en søknad om bruksendring og rammesøknad om byggetillatelse sendt til Trondheim kommune angående linjekjellerne på Moholt. Studentenes innsats, med Reddkjellerne i spissen, begynte virkelig å bære frukter. I begynnelsen av februar i år kom gladnyheten om at Moholt barnehage kunne bli brukt til studentenes disposisjon, inntil kjellerne er ferdig restaurert. Per dags dato er ikke denne barnehagen klar, men det er på trappene.

Vår lille store forening

Abakus har fylt 40 år, og som de 20 første har også de 20 siste vært begivenhetsrike. De har vært fylt med driftige og engasjerte mennesker som stadig bygger videre på det de før en har skapt. Tross nedgangstider, press fra institutt og flere langdryge generalforsamlinger, har foreningen vokst og stadig blitt bedre. Det er dette arbeidet vi feirer, men ikke bare det: Også arbeidet vi legger ned og det fremtidige abakuler legger ned, feires i disse dager. For det er oss – Abakus.

Var det sexti år?

Ting du bør vite som siving

Helium

Tekst: Bjørn Iversen

Helium. Et av de kuleste grunnstoffene. Det er i alle fall min favoritt, uten at jeg kan fortelle deg helt hvorfor.

Helium – det nest mest utbredte grunnstoffet i universet etter hydrogen. Universets baryonske masse er estimert til å inneholde 74 % hydrogen og 24 % helium. De resterende 2 % tilhører de tyngre grunnstoffene, som for eksempel oksygen. Hva er det som er så spesielt med helium?

Ufattelig lett

Helium, med kjemisk symbol *He*, er oppkalt etter den greske guden for solen, Helios. Det ble først oppdaget av den franske astronomen Jules Janssen i 1868. Grunnstoffet er nummerert 2 i den periodiske tabellen, og er det første i edelgassgruppen.

Stoffet er ved normale forhold en luktfri, smakløs, ikke-giftig gass. Kokepunktet er på $-268,92\text{ }^{\circ}\text{C}$ (eller $4,22\text{ K}$), og det er det eneste grunnstoffet som forblir flytende ned til 0 K ved normale,

jordlige forhold, men man kan faktisk oppnå helium i fast form ved cirka 25 atmosfærers trykk, og en temperatur på $0,95\text{ K}$.

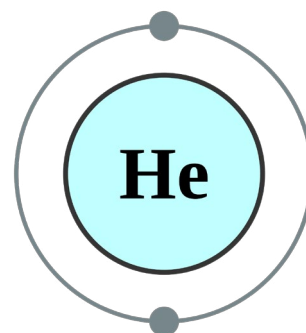
Dessverre – eller kanskje heldigvis – er helium så lett at jordens gravitasjon ikke er sterk nok til å holde det på plass. Med andre ord, dersom heliumatomer slippes ut i atmosfæren, vil de dra ut i verdensrommet. Det er også derfor det finnes så lite naturlig forekomst av stoffet her på vår planet. Stoffet eksisterer på jorda nesten utelukkende i atmosfæren, fordi der er det konstant forsyning av det, fra kosmisk stråling og forfall av radioaktive stoffer.

Kan det brukes til noe, da?

Helium har stor termisk ledningsevne og høy varmekapasitet, noe som gjør det svært egnet som kjølemiddel. Det brukes derfor i industrielle settinger, for eksempel til å kjøle ned magneter som brukes i forbindelse med superledere, jamfør CERN. Det brukes også til å fylle værballonger og luftskip slik at de kan fly. I tillegg mikses det med

oksygen slik at dykkere skal kunne puste lettere. Enkelte strekkodelesere bruker faktisk helium i laseren sin.

Ved lave nok temperaturer vil helium dessuten nå en fase som kalles for «superfluid». Dette er en fase der væsken, eller superfluidet, har null viskositet, som betyr at fluidet kan flyte uten tap av kinetisk energi, ettersom væskelagene flyter friksjonsfritt i forhold til hverandre. Hva superfluider kan brukes til i dagligdagse sammenhenger er uvisst, men stilig er det jo uansett.

Ting du ikke trenger å vite som siving

Paranøtter

Tekst: Ole Furseth

Paranøtten er en trofast partner i müsliblanding og diverse konfektsjokolader, men visste du at den også kan være det ultimate drapsvåpen? Alt takket være den perfekte symbiosen i de søramerikanske regnskogene.

La det først være sagt at paranøtten ikke er en nøtt, men frøet til en frukt som minner mye om kokosnøtter. Denne frukten vokser på treet *Bertholletia excelsa*, som hovedsakelig finnes rundt de store elvene i regnskogene. Det er nemlig svært vanskelig å kultivere dette treet, og nøttene må derfor høstes fra villmarken.

Bien, treet og orkideen

Når disse trærne blomstrer, springer blomstene ut og faller mot bakken i løpet av en dag. Pollineringen må altså foregå i et svært kort intervall. For å gjøre ting vanskeligere, kan blomstene bare pollineres av en spesiell type bie som er sterk nok til å åpne blomsten. Disse biene er noe av hovedgrunnen til at kultivering av treet er vanskelig – de trives nemlig svært

dårlig i fangenskap, og man har ikke fått dem til å reproducere seg effektivt i et ikke-naturlig miljø. Man tror at grunnen til dette er en spesiell orkidé, som også bare trives i regnskogen. Kjemikaliene i denne orkideen gir vingene til hannbienen en spesiell farge, som gjør ham attraktiv for hunnen. Når biene har gjort sitt, kan det ta over ett år før de modne fruktene endelig faller mot bakken, og truer med å gi innhøsterne på bakken alvorlige hodeskader.

Det perfekte mord?

Nøtteallergikere er det mange av, og de fleste er flinke til å passe på å ikke få i seg nøttene de er allergiske mot. Paranøtallergikere må imidlertid være noe mer påpasselige enn resten. Allergiproteinet i paranøttene kommer seg nemlig intakt gjennom fordøyelsessystemet. Som resultat er disse proteinene seksuelt overførbare. Dette kunne blitt fatalt for en kvinnelig allergiker fra Storbritannia, som i 2011 var intim med kjæresten sin bare noen timer etter han hadde spist nøttene. Nøttene hans inseminerte nøtter

i underlivet hennes, og plutselig fikk kvinnen også kjenne på hevelser i underlivet. Kvinnen slapp unna med livet i behold, men slo opp med kjæresten kort tid etter.

Om du er allergiker eller elsker nøtter, kan man ikke unngå å la seg imponere av det unike samspillet mellom trær, bier og blomster, som vi enda ikke har klart å gjenskape. Og skulle du være allergisk kan du også være imponert over hvordan naturen prøver å ta livet av deg.

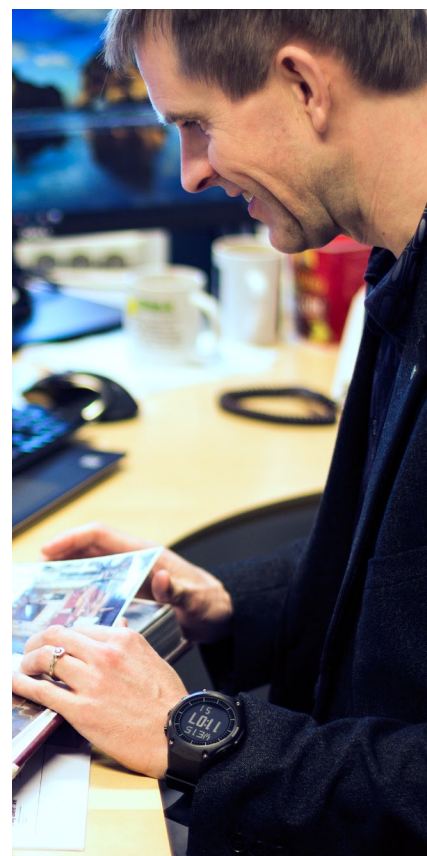

Intervju av gamle abakuler

Me femteklassingar likar å snakke om kor bra alt var før, då me hadde LaBambakjellaren, badekarpadling, og alle realfaga pressa inn på dei første tre semestera. Abakus fyller no førti år, og har vore linjeforeininga for hundrevis av studentar. Me har snakka med tre kjente abakuler ved IDI for å finne ut korleis deira studietid var.

Tekst: Mats Byrkjeland
Layout: Marius Sørensen Dreyer
Foto: Marius Sørensen Dreyer og Karoline Velsvik Berge

Rune Sætre

Førstelektor
M.Sc. 1997–2003, Ph.D. 2001–2006

Rune Sætre kjenner du kanskje som forelesar i ITGK eller Objektorientert programmering. Eller har du hatt kontakt med han i samband med utveksling? Kanskje vart du kjent med han på XCOM-turen? Rune er ein mann som var glad i studentlivet, og kjenner seg på fleire måtar litt som ein student enno.

I 1997 begynte Rune på datastudiet. Då var det framleis vanleg å vere med i både Omega og Abakus, sidan studia var såpass like. Rune deltok på listingløp og fekk dobbel hanske hos Omega. Rune omtalar seg sjølv som ein «alminneleg abakule» under studietida. Han var ikkje med i komité, men deltok i «saksinga» i andreklasse. Rune trur det er sunt med eit godt opptak, som skapar samhald, så lenge det ikkje er for fælt. Han syntest sjølv at listingløpet ikkje var så verst, men å springe halvnaken gjennom byen i regn er nok ikkje det kjekkaste han har gjort.

Rune sitt kull var det første til å bruke det då nye og spennande programmeringsspråket *Java* i faget Objektorientert programmering. «Det har ikkje endra seg så mykje som ein skulle tru», seier han om faget. ITGK har nok endra seg meir. I staden for Python hadde dei MATLAB, samt

opplæring i Microsoft Access og Word. Nettside laga dei òg. Rune si side, som han laga då, brukar han framleis. Du kan finne ho på *idi.ntnu.no/~satre*.

IT-boble i vekst

Bedriftspresentasjonar var populære på slutten av nittitalet òg. Rune hugsar samlingar i Elektrobbygget med mingling i Glassgården etterpå. Då Rune var student var IT-bobla i vekst, og datastudentane var svært attraktive på arbeidsmarknaden. «Alle hadde jobb i løpet av fjerdeklasse, men veldig mange gjekk ned i løn første året i jobb», kan Rune fortelje. Kullet hans rakk akkurat å komme seg i jobb før bobla sprakk.

Etter tredje klasse hadde Rune sommarjobb ved IDI. Her vart han kjent med AI-faglærar Tore Amble – mannen bak BussTUC, som du kanskje kjenner som Bussorakelet til AtB. Etter Rune sitt fjerde studieår starta NTNU med integrert PhD, og han vart med i det første kullet, med Amble som veileder. Rune skreiv doktoravhandlinga si om *GeneTUC* – eit orakel for å forstå tekstar om protein-medisininteraksjon. Etter dette vart han tilsett ved IDI

og har vore der sidan. Bussorakelet er det han som driv.

1997 vs. 2017

«Det er skremmande kor lite som har forandra seg», fortel Rune. Sjølv om ein i dag snakkar mykje om «heiltidsstudenten», trur han studentane er vel så glade i å feste i dag som dei var for tjue år sidan. Den største skilnaden var kanskje jenteandelen. Rune sitt kull var det første med «Jenter og Data». Det vart tatt opp seks jenter til data i 1996. I 1997 vart det tatt opp heile 43 jenter. Øvingar hadde dei kvar veke, og «ein kokte nok like mykje før i tida som i dag», seier Rune.

Det Rune kanskje har sett mest pris på under studiet er utanlandsturane. Rune sin XCOM-tur var til Singapore, Malaysia og Thailand. Året etter var han eit år i Santa Barbara i California. «Studieturen i tredje klasse er uvurderleg. Utveksling er også uvurderleg». Hans avsluttande råd til studentane er: «Stå på. Ver flink. Det får ein tilbake for når ein skal ut i arbeidslivet. Men ikkje gløym å ta vare på vennane sine, for dei skal ein òg ha med vidare i livet.»

Magnus Lie Hetland

Førsteamanuensis
M.Sc. 1993–1999, Ph.D. 1999–2004

Forfatter og forelesar Magnus Lie Hetland kjenner du nok gjennom hans leikne forelesningar i Algoritmer og datastrukturer (AlgDat). Eller kanskje du har lest ei av Python-bøkene hans?

Magnus starta på Elektro/Data hausten 1993. Han hadde eigentleg tenkt å gå Kybernetikk fordi han ønska å jobbe med robotar, men då han begynte med programmering, fann han ut at det var data som var artig. I femteklasse hørte han rykte om ledig undasstilling i faget AlgDat. Han fekk jobben, som kom med forlenga frist på masteroppgåva. Han skifta frå AI og tok masteroppgåva i algoritmegruppa, og doktorgrad etterpå.

Hanske og listingløp

Magnus tok opptaket til både Abakus og Omega. Omega sin elektriske hanske gjorde han forbanna. Dette gav han avsmak på heile linjeforeningsgreiene. Han er ikkje fan av dagens nedverdige opptaksprøvar, men listingløpet syntest han var artig. «Så lenge ein berre spring rundt og dummer seg ut er det greit. Det er berre morosamt å springe med smokk og paraply og listingpapir rundt i byen.»

Som avhaldsmann var ikkje Magnus mykje på LaBamba. Han var heller ikkje ofte på bedriftspresentasjonar, då næringslivet ikkje interesserte han mykje. «Det er vel derfor eg endte opp her», smiler han. Studielivet var ikkje berre ein dans på roser. Han vart ikkje kjent med så mange i klassen, og studietilværet var prega av einsemd.

Python

Magnus Hetland er òg forfatter. Han skreiv ein populær tutorial til Python-språket, og ein dag spurte eit forlag om han ville skrive ei bok. Det sa han ikkje nei til, og i 2002 kom *Practical Python*. Og fleire bøker om Python har det vorte. Magnus kan røpe at tredje utgave av *Beginning Python* kanskje kjem ut i mars. I dag er han ikkje så hypp på Python lenger, og brukar helst *Julia*. Men han tør ikkje å love at me kjem til å sjå *Beginning Julia* i nær framtid.

Før og no

Var alt betre før? «Nei, det meste er nok betre no», svarar Magnus. Då han var student kunne ein ikkje berre «google» pensum, så for å lære seg ting måtte ein lese fagboka. Som forelesar har han oppdaga at dette ikkje er så opplagt

lenger. Han hugsar å ha fått tilbakemelding om at han burde vore tydelegare på at pensumoversikten hans faktisk var lur å lese. Så var det studentane som var betre før? «Det er kanskje typisk å seie, men nei, det trur eg ikkje», humrar Magnus.

Betre eller ei, datastudentane var nok annleis før. På tidleg nittital gjekk ikkje alle med ei datamaskin i lomma, og det å studere data var meir for dei spesielt interesserte. «Det er kanskje eit breiare spekter i dag. Før var NTH-studentane svært gjenkjennelege i allværsjakkene sine, men det er nok ikkje heilt slik i dag.» Magnus seier òg at han trur fleire i dag ønskjer «å lære seg å lage ting», heller enn å fordjupe seg i teorien bak datateknikk.

Ein viktig budskap

Magnus hugsar ein inspirerende tale av Henning Omre, som var forelesar i statistikk. Talen handla om ansvaret me som sivilingeniørar har for å gjere verda til ein betre stad. Då Magnus har slitt med psykiske plager i studietida, og ser at mange andre gjer det same i dag, har dette budskapet vore ein hjelp. Han har derfor begynt å halde ein liknande tale for sine studentar, med litt anna budskap: «Ta vare på kvarandre!»

Hallvard Trætteberg

Førsteamanuensis
M.Sc. 1986–1991, Ph.D. 1997–2002

Hallvard Trætteberg kjenner du nok som forelesar i Objektorientert programmering. Som student brann han for faget, og var aktiv i fleire frivillige verv.

Hallvard begynte på datastudiet i 1986. På den tida var studiet 4,5 år langt, men Hallvard var vitass og fekk forlenga diplomoppgåva med eit halvt år. Etter dette begynte han hos SI (som seinare fusjonerte med Sintef) i Oslo, etter å ha hatt sommarjobb der. Det tok fem år før han returnerte til NTH for å ta doktorgraden.

Ein aktiv student

Hallvard var ein aktiv student med fleire verv, men ikkje i Abakus – eller Komputern som det heitte fram til 1987. Han var seriøs, og ikkje så opptatt av festar og slikt. Laurdagsmøta på Samfundet drog han gjerne på. Han var med å dra i gang både Programvareverkstedet (PW) og eit humanistisk studentlag kalla HumStud. «Hums gjekk liksom ikkje», humrar Hallvard. Han var funksjonær under aller første ISFIT. Under UKA i 87 var han med i Regjengjen, og under UKA i 89 var han med å lage eit system for å halde oversikt over varebeholdninga. Det var eit spennande prosjekt, og han minnest lange netter med debugging.

Då Hallvard studerte fanst det ikkje fag om objektorientert programmering. Denne programmeringsstilen vart nemleg populær på slutten av åttitalet. Han tok over fagansvaret for Objektorientert programmering i 2004. Då hadde Java allereie vore i bruk sidan 1997. Før dette var det *Turbo Pascal* som var hovudspråket i undervisninga på studiet. I grunn hadde ikkje Hallvard trudd han skulle komme så fort tilbake til Gløshaugen, men han fekk smaken på å undervise som undass, så tanken var ikkje heilt framand heller.

Det var gode tider for datastudentane på åttitalet òg. Hallvard hugsar bedriftsmøter på Singsaker studenthjem med snittar og øl. Det var kjekt å møte folk som var eldre og meir erfarne. Han minnest diskusjonar om at ein burde skrive meir maskinkode enn C, som måtte kompilerast.

Sterkt klassesamhald

Klassen var mindre før, noko Hallvard trur gjorde samhaldet mellom studentane sterkare. Særleg styrka vart det under ekskursjonen i tredjeklasse, då dei var i München og Stuttgart. Her vart alle i klassen, både «dei ihuga datanerdane» og dei som skulle verte konsulentar, blanda og vart betre kjent med kvarandre.

På mange måtar lever dagens studentar i ein meir kaotisk og kompleks verden enn før, på grunn av alle inntrykka frå Internett. Studieteknikken var annleis, då ein ikkje hadde Internett, og ein måtte ta gode notatar. Det å gjere oppgåver og det praktiske var mykje det samme. Levering av øvingar skjedde ved å vise på sal, og ein hadde gjerne med øvinga på diskett.

Aprilspøk

Då Hallvard var undass i Programmeringsmetodikk, utførte han og ein annan undass ein aprilspøk retta mot Reidar Conradi, foreleser i faget. Dei fylte kontoret hans med stolar. Conradi trudde det var ein hemnaksjon frå studentane i faget, så spøkefuglane vart ikkje mistenkt. Conradi fekk aldri vite kven som eigentleg stod bak. Hallvard seier det var eit tettare forhold mellom studentmassen og fagstaben før, og han seier han vil verte overraska om studentane i dag tør å fylle kontoret til ein professor med stolar. **readme** ser på det som ein oppfordring til dagens undassar i Objektorientert programmering.

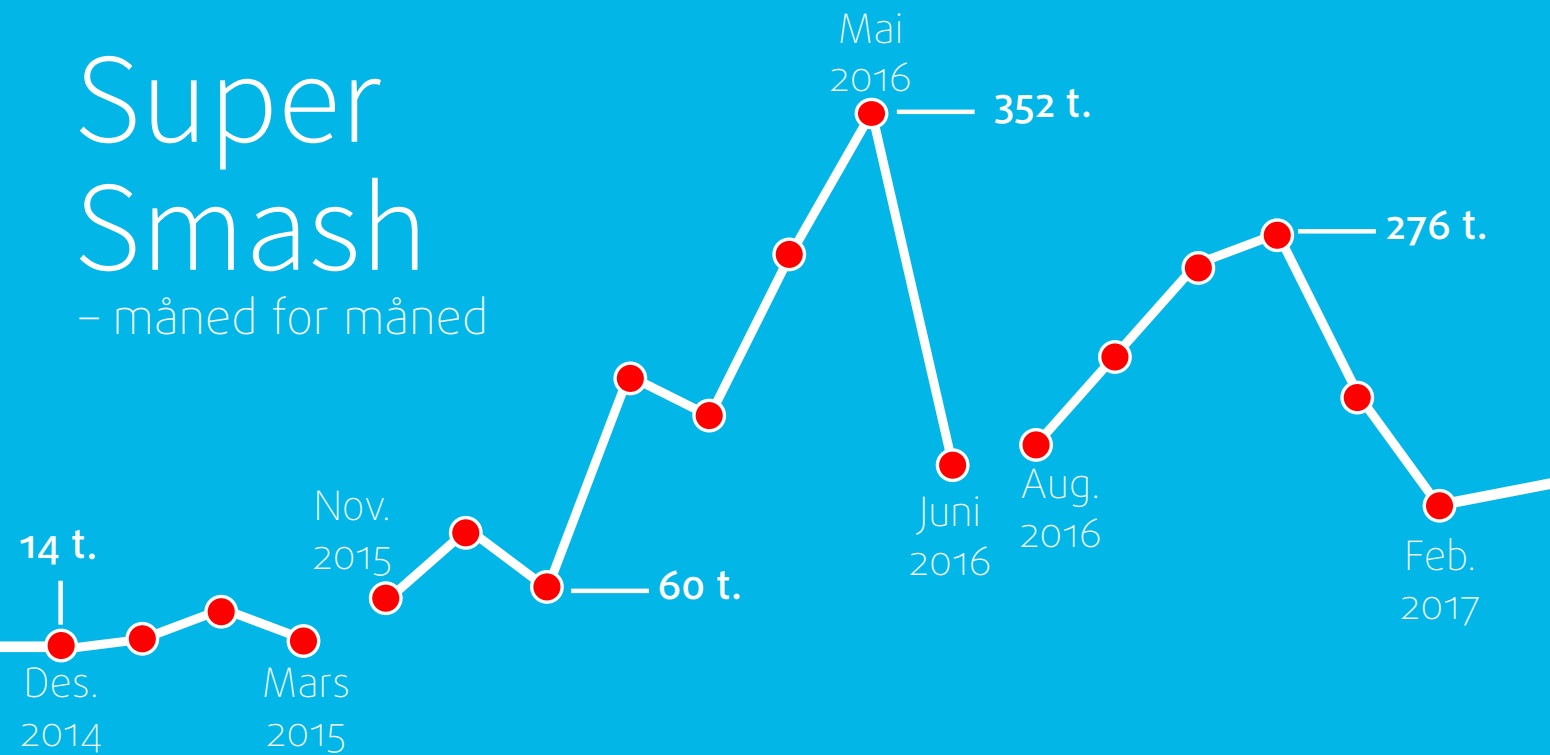
Hallvard sitt siste råd til deg er å finne det du interesserer deg for. Når ein jobbar med noko som interesserer ein, så er motivasjonen så mykje betre.

AbaData

– alle tall på bordet!

Super Smash – måned for måned

25 000 kopper
kaffe laget per år!

Totalt **2639** timer
Smash spilt på kontoret!

Jenteandel – år for år

20%
10%

2005

2010

2015

Abakus

1428 nye abakuler
siden sist jubileum!

Abakus' gensser

Tekst: Sigrid Bratsberg
Layout: Sandra Skarshaug

Dette mønsteret ble skrevet i anledning Abakus' 40-årsjubileum og er en gave fra linjeforeningen Hybrida. For å lage designet er det hentet inspirasjon fra Mariusmønsteret, Abakus og listingløpet. Vi håper dette er en gave som faller i smak hos alle abakuler.

Størrelse

(S) M (L) XL (XXL)

Garn

100 % ullgarn, cirka 50 gram = 93 meter

Garnmengde

Sort: cirka (400) 400 (450) 450 (500) gram

Hvit: cirka (100) 100 (100) 150 (150) gram

Rød: cirka (100) 100 (100) 150 (150) gram

Veiledende pinner

Rundpinne og strømpepinne 3 mm og 3,5 mm

Strikkefasthet

22 m glattstrikk på pinne 3,5 = 10 cm

For- og bakstykket

Legg opp (200) 232 (252) 272 (288) masker med svart på rundpinne 3. Strikk to rett, to vrang til vrangbord, cirka 6 cm. Skift til pinne 3,5 og glattstrikk. Sett et merke på hver side så det er likt på for- og bakstykket. Strikk til arbeidet måler (41) 43 (45) 46 (47) cm. Strikk mønster A (cirka 22–23 cm). Der det er langt mellom fargene, slik som over de røde abakulene, tvinnes trådene på baksiden en gang for cirka hver tredje maske slik at tråden som dras ikke strammer. De to omgangene etter den hvite borden over de røde abakulene strikkes helt sort. På den andre av disse strikkes (39) 46 (50) 54 (57) cm masker, fell deretter av (20) 24 (26) 28 (30) cm. Strikk deretter frem og tilbake med mønster, men fell 3, 2, 1, 1, masker på hver andre omgang.

Ermer

Legg opp (52) 52 (54) 56 (60) masker med svart på strømpepinne 3. Strikk rundt to rett, to vrang tolv runder. Skift til pinne 3,5 og strikk glattstrikk to omganger, øk seks masker jevnt fordelt. Strikk mønster B med hvitt, og prøv å fordele mønsteret

dersom det strikkes et av de større mønstrene slik at det ikke blir ti sorte masker på rad i slutten av omgangen. Dersom ønskelig kan dette sløyfes og i stedet strikkes fire omganger sort. Marker starten på omgangen og strikk glattstrikk. Øk nest første og nest siste maske på cirka hver femte omgang til i alt (92) 96 (100) 104 (110) cm masker. Når ermet måler (34) 37 (38) 38 (39) cm strikkes mønster C. Etter diagrammet vendes vrangsidene ut og det strikkes 2 cm glattstrikk med samme farge til belegg. Fell av.

Montering

Damp arbeidet forsiktig fra vrangsidene. Sy med den minste sikksakk to maskinsømmer med litt avstand i ermets bredde for ermeåpningen og klipp opp mellom sømmene. Mask eller sy sammen skuldrene, og de midterste (37) 43 (47) 51 (51) cm maskene på bakstykket settes på liten rundpinne 3. Dette er halsåpningen og i tillegg plukk opp (43) 47 (53) 55 (57) cm masker fra forstykket. Strikk en omgang rett med rødt. Fortsett med to rett to vrang rødt i cirka 6 cm. Fell av. Brett kanten dobbel mot vrangen og sy til. Sy i ermene og sy belegget over sårkanten mot vrangsidene.

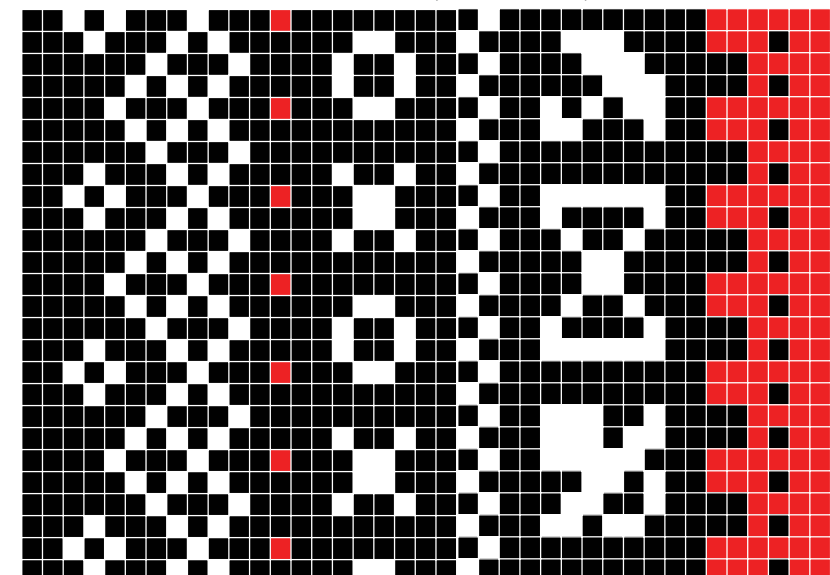
Mønster A

Mønster B

Mønster C (snudd 90°)

Jubel fra Jubileumsstyret

Tekst: Kristina Berg
Layout: Magnus Rand

De aller fleste studenter har mye å gjøre for tiden, spesielt bursdagskomiteen – også kalt Jubileumsstyret. Imponerende nok hadde halvparten av dem tid til å bli intervjuet av **readme**.

Intervjuet fant sted på et bittelite rom i femte etasje på P15 en søndag formiddag, der styreleder Peter og gallaansvarlige Marie møtte opp, mens Maja, Thea og Sander sverget til teknologiens vidunder og ble streamet hjemmefra. De resterende medlemmene av Jubileumsstyret, Målfrid, Vegard, Nicolai, Sudi og nestleder Mats, kunne dessverre ikke møte opp. Det virker som om jubileumsplanleggingen virkelig tar på, men likevel ser ikke styret på dette som en jobb – heller en ære med et monumentalt resultat.

Vi i **readme** tok oss friheten til å spørre hvor tidkrevende det faktisk er å jobbe med jubileet. Ikke overraskende fikk vi vite at det akademiske ble nedprioritert, mens planleggingen økte. «Vi har workshop på en *søndag*», poengterer Maja med en nikkende Thea. «Det er kanskje første gang dette semesteret vi faktisk gjør noe skolerelatert, og vi er *dritleine*.»

Mye å se fram til

Neste spørsmål gikk ut på hva de ser mest fram til under jubileumsuken. Entusiastisk svarer Peter at han gleder seg til feståpningen. Dette er tross alt noe de har jobbet med i et helt år og de er klare for pangstarten. PR-ansvarlige Maja ser veldig frem til å dele ut daljene, men hvordan disse skal se ut er foreløpig hemmelig. Marie understreker at hvis man ikke skaffer seg denne daljen vil det være rimelig tydelig i etterkant.

Sander derimot, ser mest fram til nacet etter gallaen, for da kan de endelig slippe alt de har i hendene og nyte resultatet. For allerede nå kan de avsløre at dette er en uke abakuler ikke kan gå glipp av.

Videre lurer **readme** på hva den største grunnen til at man skal delta på jubileet er – som om det ikke er opplagt. Selvsikkert konstaterer Marie at dette er en uke som skal huskes, og at senere Jubileumsstyrer vil slite med å måle seg med årets jubileum. Det blir jo også det eneste abajubileet nåværende data- og kontekstudenter får med seg som studenter – dersom man fullfører på normert tid.

Noe for enhver

Hele uken skal fylles med fest og moro som alle kan være med på. Er du kanskje typen som ikke

alltid deltar på det Abakus har å by på? Null problem! Jubileumsstyret presiserer at det blir vanskelig å ikke være med på moroa ettersom det vil være mange lavterskelarrangementer, som for eksempel LAN og proggekonsurransene. For å sitere Sander: «Beste LANet». Det anbefales på det sterkeste at man tar en tur innom Abakus-kontoret denne uken – helst hver dag – for å oppleve hva Koskom har å by på. Maja utdyper: «Du har bare lyst, lissom.»

Så nysgjerrige som vi i **readme** er, prøvde vi tappert å skaffe oss innsideinformasjon om revyen, dog uten hell. Det viser seg nemlig at samtlige styremedlemmer ikke har fått vite noe som helst om hva Abakus' første revy – Push() Pop() Baluba – skal handle om, bortsett fra at den blir enestående og verdt å få med seg. Det beste er å ta dem på ordet og møte opp på Byscenen 16. eller 17. mars!

Vi stilte dem også et dilemma: «Vil dere helst høre på Ababand eller alle revysangene på repeat resten av livet?» Dette var et ganske vanskelig spørsmål, særlig med tanke på deres kunnskaper om revyen. En viss arrangementsansvarlig mente at dette var «som å velge mellom pest og kolera», men at det mest sannsynlig ble Ababand «med et par øl innabords».

Storslagen galla

Da de ble spurt om hvilket arrangement de ser aller mest fram til, så var det soleklart gallaen. Det er nemlig totalt 530 stykker som skal samles på Scandic Lerkendal 18. mars, der 70 av dem er gamle abakuler og professorer fra IDI. Hele aldersspekteret skal altså representeres – den eldste abakulen gikk faktisk ut fra NTNU i 1979! Ettersom det ryktes at våre lillebrødre i Online hadde en

storslått galla på deres 31-års – eller var det 30-års? – jubedi-jab-jab-jub-jub-jubileum, måtte vi spørre vårt kjære Jubileumsstyre hva deres tanker om dette var. Uten å nøle ble det fastslått at Abakus' bursdagsfest skal bli dobbelt så bra, særlig med tanke på at den varer en hel uke og avsluttes med full baluba på lørdagen.

Til slutt ønsket vi å vite hvordan man skal få oppleve Abakus' 40-års bursdag på best mulig måte. Samtlige mente at det viktigste er å sette av hele uken, helst fra pangåpningen natt til mandag, til hangoveren på søndagen. Uansett om man velger å være med på alt eller kun en liten delmengde, vil jubileumsuken gi deg minner for livet. Vi er klare for et abatastisk jubileum!

Program for Helgesamling 2018

Tekst og layout: Fredrik Gram

Har du sett på makan! Det gikk fort: Informasjon vedrørende Helgesamling i 2018 er allerede lekket. Vi kan melde om nytt og utvidet program, samt den forventede mengden inkludering, bredde og kake.

Tid og sted

Angivelig var det reiseavstanden som, ifølge tilbakemeldinger, bidro til at årets begivenhet på Bjøntegaard Leirskole ble en suksess. Helgesamling 2018 finner derfor sted på Kinnarodden i Gamvik 19. februar, og vil for første gang arrangeres i samarbeid med Norsk Leirskoleforening.

Det har blitt bestemt at Helgesamling, som til nå har vært et dagsarrangement, skal vare én uke fra og med neste år, og vil muligens omdøpes til Abakus Leirskole for å imøtekomme tidligere kritikk omkring misvisende navn. Det kreves ikke betaling fra de påmeldte, ettersom turen er en del av Kunnskapsløftet, men dersom det

forekommer, skal egenandel betales av foreldrene til vedkommende. Kiosk tilbys etter avtale.

Aktiviteter

Det vil bli arrangert workshop. Temaene er varianter av gamle Abakus-gjengangere, inkludert workshop i å arrangere workshop, workshop-tilbudet i Abakus og motivering til langtekkelige presentasjoner på workshop.

Leirkom – nylig vedtatt på generalforsamling som komité – har også gleden av å kunne tilby lavterskel workshop organisert av Norsk Leirskoleforening, som blant annet omfatter rokurs, steinsliping samt ridning og stell av hest.

Mat

Frokosten står på bordet 08:00, med muligheter til å smøre niste som lunsj. Leirkom har midlertidig vedtatt å sløyfe frokostservering på søndag. Beslutningen ble tatt på grunnlag av den store andelen

abakuler som gjerne blir pære dritings kvelden før avreise – de våkner erfaringsmessig ikke tidsnok. Det oppfordres derimot til å kjøpe inn ølpølse på forhånd til å ha på bussturen hjem. Leirkom anbefaler Ridderheims – den har de hørt at skal være god. Ellers serveres pizza til middag hver dag.

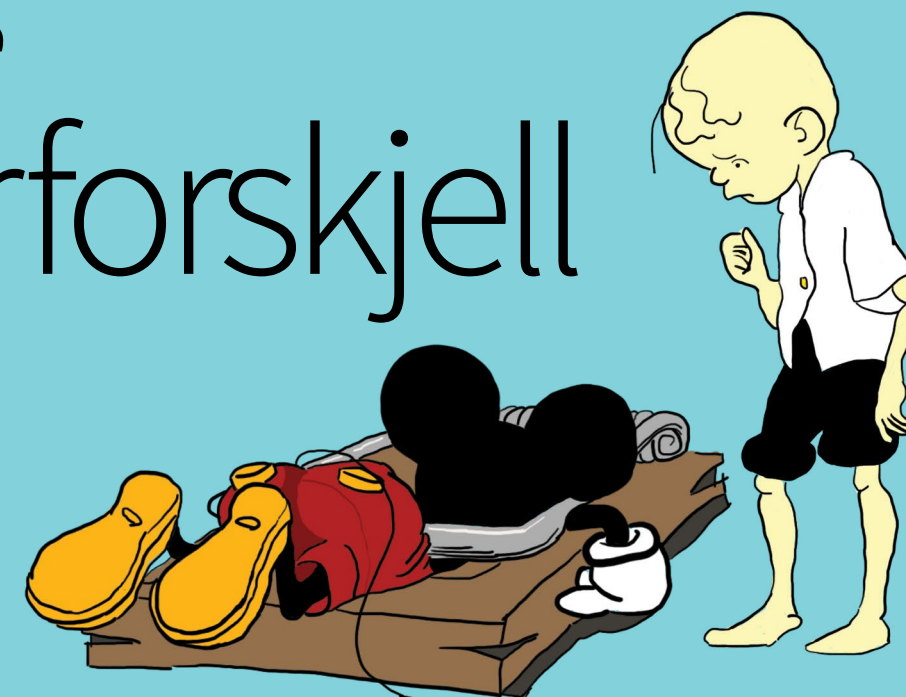
Og er du glad i kake? Kom innom bordtennisrommet etter rappellering på fredag, da vel. Der kan du også stille spørsmål til Hovedstyret dersom du skulle ha det.

Antrekk: studentergalla

Hovedstyret oppfordrer alle til å ha på seg daljer for å representere linjeforeningen, samt å holde av plass på bekledningen til de man lager på steinslipingworkshop. backup stiller med vors og bordbønn på bordtennisrommet.

Det blir med andre ord festligheter og morsomheter i kjent Abakus-stil, så det er bare å pakke anorakken – Leirkom gleder seg!

En hårete kulturforskjell

Tekst: Eivind Kløvjan
Layout: Stian Steinbakken

Mens norske barn på 1940-tallet fikk gode seg med de fantastiske eskapadene til den korttempererte, men kjærlige anden Donald Duck, måtte unge kinesere ta til takke med den deprimerende livshistorien til det underernærte, hjemløse, analfabetiske hittebarnet Sanmao. Hva i alle dager?

En innføring

Det kinesiske ordet *sanmao* oversettes til «tre hår» – et ord som beskriver hovedkarakterens frisyre rimelig bra. Denne noe underlige hårfasongen gir oss et innledende inntrykk av den stakkars kineserens livssituasjon – årsaken til hårmangelen er nemlig alvorlig underernæring. Det bør nevnes at da tegneseriekarakteren ble skapt av Zhang Leping i 1935, var det et uttrykk for håpløsheten Leping selv følte omkring de foreldreløse barna som vandret nabolaget. Mange generasjoner kinesere har vokst opp med karakteren i ulike formater – som tegneserie, animasjon, og til og med en

spillefilm – og han er følgelig en av verdens lengstlevende tegneserieskapninger.

Som helhet forteller «Sanmao» historien om et hensynsfullt barn utsatt for krig, fengsling og menneskehandel. Som eksempler på disse kjære barnefortellingene kan jeg nevne den stripen der Sanmao er på slagmarken mens han er i militæret: Hans eldre medsoldat blir skutt i hodet, og Sanmao blir stående alene, forundret over hvor hans kamerat kan være. I en annen stripe blir han plukket opp av en fisker – som umiddelbart blir skutt. Stripen ender med at Sanmao lener seg over kanten på båten og gråter. Hva slags *barnefortellinger* er dette?

Øst mot vest

Denne gutten er et ikon: Rundt omkring i Kina er statuer reist i hans ære, og for mange kinesere er han deres aller kjæreste nasjonale figur. Det er dette som gjør «Sanmao» så spesielt: På tross av de mørke temaene har det oppnådd en helt enorm nasjonal status, på linje med for

eksempel Mikke Mus og Donald Duck i statene. Hvorfor har disse deprimerende fortellingene slått an så fælt?

Mikke Mus har gang på gang blitt forhøyet som et slags symbol for «The American Spirit»: lystig, modig og med en stå-på-vilje uten like. Kan det tenkes at Sanmao også på *dette* feltet er å anse som kinesernes motsvar på den rundørede musen? Det høres muligens litt fordomsfullt ut, men det er ingen hemmelighet at livet i Østen på nittenhundretallet ikke har vært noen dans på roser. Forfatteren selv har jo gjort det rimelig klart at fortellingene er en refleksjon av samfunnet rundt ham – og kanskje til en viss grad hans eget liv. Historien om Lepings liv er nemlig på mange måter like dystert som den han har nedtegnet i disse verkene.

Og så er det jo litt komisk at den amerikanske *musen* er ikledd flere klesplagg enn den kinesiske guttungen trolig har eid i hele sitt liv. Tja, tragikomisk, i hvert fall.

Utgavens konkurranse

Mogens' mesterlige mysterium

Tekst: Marius Sørensen Dreyer

På vei til jubileumsgallaen møter du og vennegjengen din en ung mann utkledd som en magiker. «Stans! Dere får ikke passere før dere har fullført Mogens Den Mektiges mesterlige mysterium!» roper magikeren. Som abakuler fulle av kløkt og list tar dere selvfølgelig utfordringen på strak arm, og går med på Mogens' lille lek.

Magikeren sier så:

«Her på bakken ligger tre kort med verd siden ned. Til venstre for kongen er det én eller to dronninger. Til høyre for dronningen er det én eller to dronninger. Til høyre for kløveren er det én eller to ruter. Til venstre for ruter er det én eller to ruter. Hva er verdien og typen til kortene, fra venstre til høyre? Som et lite hint kan jeg røpe at det finnes flere svar.»

Hadde du kommet deg til jubileumsgallaen? Send inn svaret til konkurranse@abakus.no.

Svarer du riktig er du i tillegg med i den årlige trekningen av en middag for to til en verdi av 2000 kr.

sponset av Genus

Vinnere

1. Willy Zhao
2. Vegard Hellem
3. Mathias Kjølleberg Førland

Premier

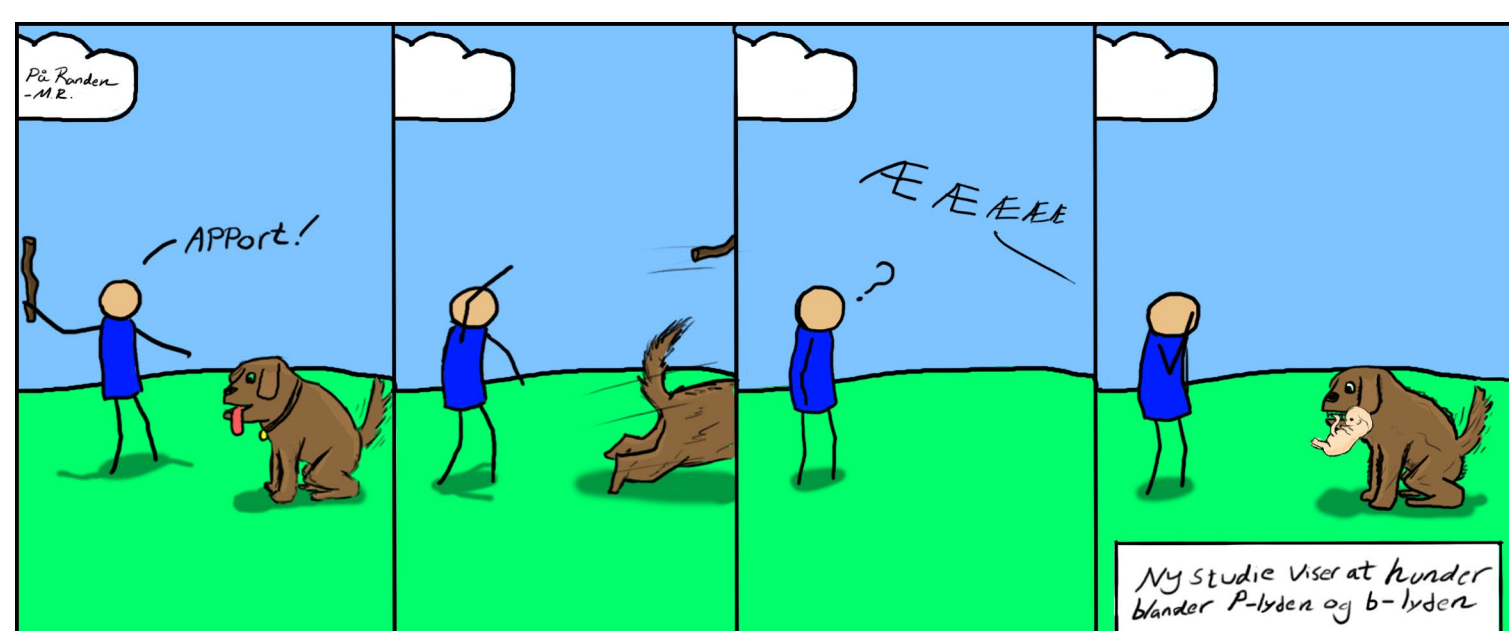
1. premie

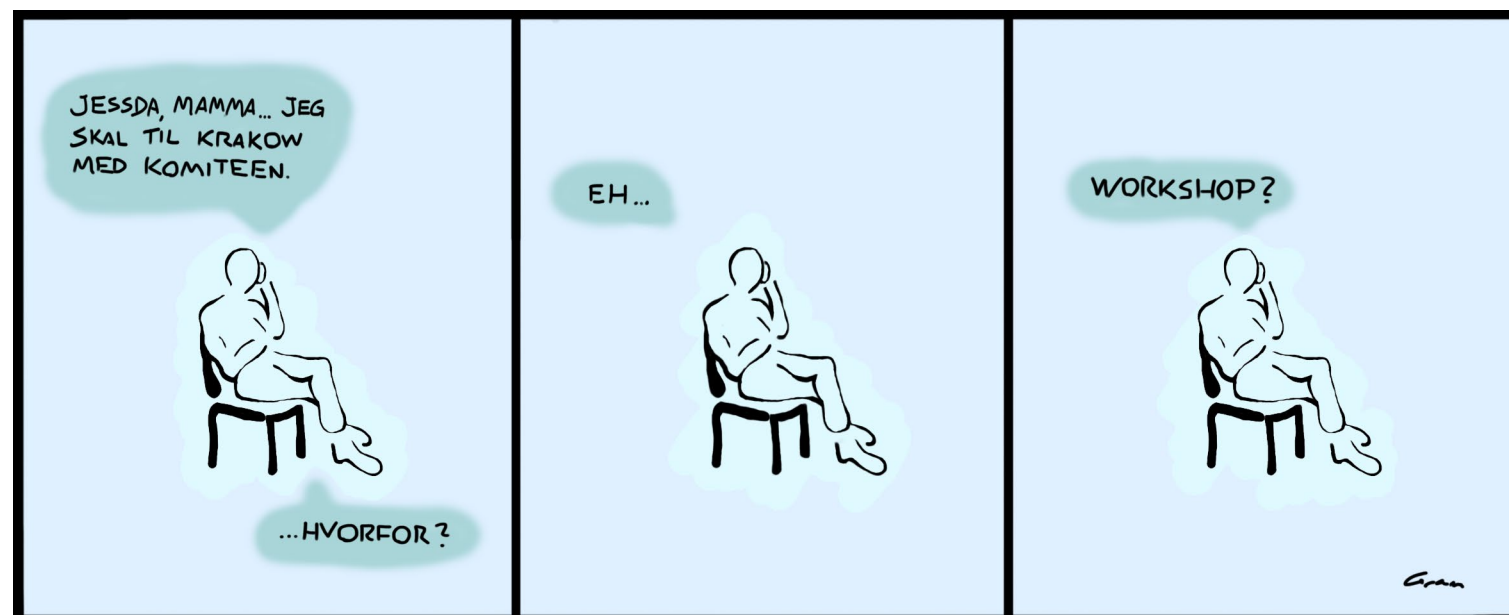
2. premie

3. premie

BESØK I KOLLEKTIVET

Smått & nett

– det du leser først!

Rørleggeren

PR har vært i Krakow over månedsskiftet, sammen med Webkom og **readme**. Her ble det mye for den påtroppende Abakus-lederen, som ble observert stående over kjøkkenvasken med en brødkniv – rørende i sitt eget oppkast. Det er godt at lederen tar ansvar og rydder opp etter seg selv, og ikke minst at han vet å drikke nok!

Vet å kose seg

Koskom har vært i Riga, og **readme** vet av erfaring at det skjer litt av hvert når man er der. Vanligvis drar man på utenlandstur for å være sammen med resten av komiteen, men Hans Drikkfeldighet Vil Du Ha Noe Fra Storcash? ble observert alene på strippeklubb en sen kveld i den latviske byen. Det er godt han gjør det han vil, og ikke lar de andre bestemme hvordan hans tur skal være.

Putefritt besøk

I forrige utgave skrev vi om en gammel arrkommer som var veldig gjestfri overfor ei av de nye jentene i Arrkom. Den gang hadde hun med seg pute, men dessverre hadde hun ikke medbragt hodestøtte på X-fest. Trangen for mer Arrkom-incest var sterkere enn behovet for noe mykt under hodet, og hun ble med ham hjem til tross for putemangel.

«Bondage»

Påtroppende Arrkom-leder vet at damene er svake for et fint bånd, og har allerede begynt å utnytte statusen. Det fikk Inger i førsteklasse føle på, da hun falt pladask for den nyalgte maktfiguren.

«Blind date»

Anna i førsteklasse skal ha hooket med noen ingen vet hvem er – ikke hun selv engang.

Arrcest

Det var ikke bare bånd med Online som ble knyttet under årets X-fest. Arrkom-August og Arrkom-Hege knyttet litt av hvert, blant annet nærmere familiebånd i Arrkom. Martin og Vilde opp innavlen ved å hooke på en klubb i Riga. Dessverre brøt Mari mønsteret da hun hadde med seg noen som ikke var fra Arrkom hjem en av kveldene i Latvia.

August i februar

Arrkom har vært i Riga, og August har smakt på de lokale barvarene – på flere måter. Det var nemlig ikke bare øl han fikk i baren mens han var i Riga – nummeret til den ene bartenderen fikk han også med på kjøpet. Neste dag var han tilbake i den samme baren, men den skulle stenge tidlig av uvisse grunner. Heldigvis fikk han bli igjen, og ble til slutt med den latviske bartenderen hjem. Hun må ha hatt mye å vise ham der, for resten av Arrkom hørte ikke fra ham de neste 17 timene.

Løse tendenser

Gobi-Morten har returnert fra statene, og er tilbake på det norske markedet. Over dammen har han lært uttrykk som «face sucking», «tongue tangling» og «spit sharing» – noe han har tatt med seg til Norge for å bruke i praksis. Den heldige som fikk smake på kultursjokket var Ingvid i andreklasse.

Trodde jeg hadde puttet hvitløksbaguette i ovnen, men jeg har visst bare stekt et bakepapir i 15 min

"Hege, du må drikke litt du"

